

NƠI THỜ PHỤNG SẴM SẴN

DUY NHẤT CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Chúc buổi sáng tốt lành! Vui sướng được có mặt tại đây sáng hôm nay. Và chúng ta vui vẻ, tận hưởng sự thông công tuyệt vời này chung quanh những bài hát xưa này về đức tin. Chúng ta yêu mến điều đó. Phải không anh chị em? Hãy đồng nói *A-men*. Đó là những gì Ngài là, Đấng *A-men*, đấy. Ngài nói lời cuối cùng.

² Tôi đang ngồi ở đó nói chuyện với người bạn cũ của tôi, Anh Brown, trong khi các bài hát đang tiếp tục. Và anh ấy nói, “Anh Branham, tôi chưa bao giờ hiểu cho đến ngày hôm qua, những gì anh đã nói về.” Anh ấy nói, “Nếu mọi người có thể hiểu được những gì anh đang nói về,” nói, “mọi chương ngại vật sẽ di chuyển ra khỏi con đường.” Điều đó hoàn toàn đúng. Đúng thế. Nó hoàn toàn đúng. Nếu anh em có thể chỉ chụp lấy Nó, có thể nắm bắt Nó. Hiểu không?

³ Nói chuyện với người bạn trẻ của tôi, Ernie Fandler. Tôi đoán một số người trong số các bạn tham gia cuộc trò chuyện sẽ nhớ Ernie, cách anh ấy được cải đạo, cách anh ấy được dẫn dắt đến với Chúa. Anh ấy nói tiếng Anh không giỏi, nếu không tôi muốn anh ấy đến nói một lời. Và anh ấy làm cho tất cả *we's* và *W's* của anh ấy nhầm lẫn với nhau. Anh ấy hỏi tôi liệu tôi có nhớ thời gian ở Shawano, nơi anh ấy sống không. Người đàn ông chết ngay trong buổi nhóm, ngã xuống ghế chết, một tín đồ Lutheran. Chúng tôi đã yêu cầu mọi người giữ im lặng. Đã nói Lời của Chúa trên anh ta, anh ta trở lại với sự sống, và trở lại làm việc ngay. Ừm-ừm. Họ chưa bao giờ quên được điều đó, họ muốn chúng tôi quay lại lần nữa.

⁴ Tôi hiểu rằng ở Pháp, sáng nay, có hơn hai nghìn người Pháp kiêng ăn nhiều ngày, để chúng tôi sẽ mang Sứ điệp đến Pháp, ở nước Pháp, cả đất nước Tin Lành, bộ phận Tin Lành của nước Pháp. Và vì thế chúng ta...

⁵ Nó chỉ đang bắt đầu nở rộ bây giờ, chỉ bắt đầu, vỏ trấu đang được bóc đi khỏi để hạt lúa mì có thể nằm phơi ra đó lúc này. Hiểu không? Vậy cứ giữ lòng tôn kính, tiếp tục cầu nguyện. Hiểu không? Nên nhớ, “Ai trông đợi Chúa, làm mới lại sức lực của mình.”

⁶ Bây giờ, có...tôi đã...già đi, và tôi nghĩ, “Tôi sẽ...Sẽ có một sự phục hưng khác, tôi sẽ chứng kiến lúc khác không?” Và chỉ nhớ, từ phương tây một người cưỡi ngựa trắng sẽ đến. Chúng ta sẽ lại đi trên đường mòn này lần nữa. Đúng vậy. Ngay khi chúng ta sẵn sàng. Đó là một lời hứa, anh em biết đấy.

⁷ Bây giờ, tôi muốn nói với Anh Leo...Tôi đã trò chuyện về Anh Wood đêm qua, em trai của anh ấy đang có mặt tại đây. Anh Leo, nếu anh và nhóm nhỏ đang nghe trên máy ở trên đó sáng nay; Chị Mercier, bố chị ở đây. Tôi đã gặp ông ấy đêm qua. Ông ấy đang ở quanh đây trong tòa nhà nơi nào đó, và anh ấy trông khỏe mạnh và sang trọng.

⁸ Buổi sáng ông được chữa lành tại đền tạm, có hai ca ung thư quan trọng, đang hấp hối thật sự, cả hai người đều được chữa lành. Và cha của chị, một ông cụ bị đau tim, đã được mang đến với miền Vinh hiển của Đức Chúa Trời. Và ông ở đâu đó trong buổi nhóm ở đây. Tôi không thể thấy ông giữa đám đông lúc này, nhưng ông có mặt tại đây đêm qua.

⁹ Chào mừng tất cả anh chị em trên khắp đất nước; tại đây trong nơi tuyệt diệu này, của Đền tạm Sự Sống tại Shreveport ở đây, với cả một đám đông chen chúc cho một trường Chúa nhật. Anh chị em biết, nếu tôi sống ở Shreveport, không nói điều gì chống lại bất cứ ai, song đây sẽ là nơi tôi đến nhà thờ, ngay ở đây tại Đền tạm Sự Sống này. Đây không phải là một giáo phái. Đền tạm Sự Sống, ngày nay là, là một đền tạm phi giáo phái. Họ ra khỏi giáo phái vì họ đã chấp nhận tôi và Sứ điệp này tôi rao giảng. Anh Jack Moore, anh trai và là bạn của tôi, anh ấy đã bị loại khỏi giáo phái vì anh ấy cộng tác với tôi. Và vì vậy tôi nghĩ anh ấy xứng đáng được tin cậy. Đúng thế. Chúa ban phước cho anh. Và hãy nắm tay anh trong sự cầu nguyện, và tin với anh.

¹⁰ Và bây giờ Chị Moore, tôi không thấy chị ở đâu cả, chị ấy, vâng, ở phía sau đây, chị trông giống như một cô bé đang ngồi

ở đằng kia sáng nay, tất cả đều mặc đẹp, mới, trong này, trông giống như một bộ đồ lễ Phục Sinh. Và nó trông có vẻ...Ngay cả chính Anh Jack cũng không nhận ra chị ấy nữa. Nào, bây giờ Chị Moore!

¹¹ Chắc chúng ta nhớ Anna Jean và Don, và hết thấy họ. Thật vui được gặp Anh Nolan, là...một trong những người cộng sự tại đây.

¹² Và Anh Ernie, hôm qua tôi đã hỏi anh ấy xem anh ấy có thể hát bài *A-men* đó không. Tôi có bài ấy trên băng ghi âm, và tôi làm cái máy mòn đi khi nghe đi nghe lại nó, *A-men*. Tôi nghĩ anh ấy có giọng cho việc đó; đánh bại bất kỳ ai trong số họ. Và cô bé Judy, tôi để ý đến cô ấy; hai người, họ trông giống như anh trai và em gái. Phải không? Họ là vợ chồng. Hãy nhìn xem hai người, thấy đó, họ thật sự giống nhau hoàn toàn. Thấy không? Và thật sự là một cặp đôi trẻ đáng yêu. Đó là, anh chị em biết, đó là...Anh Palmer vừa mới leo lên những bậc thang vàng, đó là con gái và con rể của anh ấy. Và đó là...Cô ấy chắc chắn góp phần với sự nuôi dạy con cái tốt của cậu ấy. Và anh ấy cũng có những người con khác, cũng là những mục sư truyền đạo đã kết hôn, và những người này là những nhà truyền bá phúc âm và trên công trường thuộc linh của họ, và những người khác. Cho nên thật là tuyệt vời.

¹³ Tôi không thấy Chị Palmer. Thật ra, tôi không biết tôi có thấy chị ấy, hay không. Chị ấy, có lẽ, ở đâu đó (dĩ nhiên) trong buổi nhóm. Ở phía sau; Đức Chúa Trời ban phước cho chị, Chị Palmer.

¹⁴ Lòng tôi rung động mỗi khi nghĩ về điều đó. Anh Palmer vừa mới leo lên các bậc thang chỉ vài phút, cho tới khi tôi biết tin anh đã đi mất. Tôi không thể tin được điều đó. Billy đã gọi cho tôi, và ai đó đã giữ máy...và họ biết. Chúng tôi là những người bạn rất đáng yêu như vậy, và biết rằng anh ấy đã ra đi, tôi thực sự chấn động. Nhưng tất cả chúng ta đều phải đi, bất kể chúng ta là ai, chúng ta phải đi từng người một. Nhưng có một điều duy nhất, “Chúng ta hãy nghe lời kết của toàn bộ vấn đề: Khá kính sợ Đức Chúa Trời và giữ các điều răn Ngài, vì ấy là trọn phận sự của con người,” Truyền đạo 12.

¹⁵ Bây giờ, tôi không có nhiều thì giờ cho bài học trường Chúa nhật này, và tôi bị khan tiếng.

¹⁶ Nghe này, Anh Pearry Green đã làm một điều cao quý. Anh nghe tôi nói, tối hôm qua, “Tôi bỏ quên mẫu tóc giả để giữ cho tôi...” Anh đã điện thoại ra ngoài đó và cố gắng nhờ người nào đó đem nó nhanh đến cho tôi. Tôi nói, “Anh trễ quá, tôi đã khản giọng rồi.” Tôi đã cố gắng trong nhiều năm để tìm sự chữa trị nào đó, nhưng khi tôi có mẫu tóc ấy, nó đã chữa cho điều đó. Nhưng lần này tôi đã bỏ quên nó, nên hơi bị khản giọng một chút. Vì vậy anh chị em hãy chịu đựng với tôi, nếu sẵn lòng, khi tôi giảng.

¹⁷ Bây giờ, bao nhiêu người thích trường Chúa nhật?Ồ, chào ôi, đúng vậy. Gửi con cái anh chị em đến đó là một điều tốt. Không, hãy để tôi sửa lại điều đó, thật tốt để *đưa* con cái anh chị em đến. Đúng thế, hãy đưa con cái anh chị em đến; anh chị em cũng đến nữa. Bao nhiêu anh chị em biết trường Chúa Nhật của chúng ta đầu tiên bắt nguồn ở đâu không? Nó được bắt nguồn từ đâu? Nước Anh. Đầu tiên nó được gọi là gì? *Trường Rách rưới*. Đúng vậy, được gọi là “Trường Rách rưới.” Tôi quên tên của người đã thành lập nó lúc này. Tên của người ấy là gì nhỉ? [Người nào đó nói, “Robert Raikes.”—Bt.] Đúng thế, hoàn toàn đúng. Và ông nhật những đứa bé ngoài đường (rách rưới, không có nơi nương tựa, và rất tồi tệ), và ông mang chúng về và bắt đầu dạy cho chúng những bài học về Kinh Thánh. Và nó đã phát triển thành một trong những trình tự vĩ đại nhất của hội thánh, gần như, ngày nay, trường Chúa Nhật. Nó thật tốt để tham dự. Hãy chắc chắn đến, mang con cái của mình đến. Tôi nghĩ rằng đền tạm ở đây có những giáo viên, các phòng được trang bị, cho các lứa tuổi, và vân vân. Và các bạn mới cải đạo mà vừa đến với Đấng Christ, hãy theo dõi ngay trong Sứ điệp; hãy đến đây tại Đền tạm Sự Sống, và họ sẽ giúp ích cho các bạn.

¹⁸ Bây giờ, tối nay chúng ta sẽ có một hàng cầu nguyện kiểu cũ. Chúng ta sẽ chỉ cầu nguyện cho những người đau như chúng ta đã từng làm, Anh Jack và Anh Brown.

¹⁹ Tôi nhớ đã thấy Anh Brown cố gắng phát ra những tấm thẻ cầu nguyện đó, và cách chính anh ấy trở một nhà truyền đạo như thế nào, và trong những ngày đó, trong một tổ chức, họ sẽ gây áp lực lên anh ấy, anh em biết đấy, “Tôi—tôi là anh em của các anh

trong việc này,” anh em biết, “anh phải đưa tôi lên đó.”Ồ, anh ấy chắc chắn đã có một khoảng thời gian khó khăn, nhưng hãy sống thật đúng như có thể được. Anh Brown là một người tốt. Và vì vậy chúng ta yêu mến anh.

20 Và như tôi nhìn thấy tất cả chúng ta, cả ba chúng tôi, đang trở nên, đang từng bước đến tuổi già, sự kết thúc. Sẽ là một điều rất đáng buồn nếu chúng ta không đặt trong mình điều tuyệt vời đó, những gì chúng ta biết là Lẽ thật. Chúng ta chỉ đang cố gắng quay trở lại một trong những ngày này, trở lại thời trai trẻ của chúng ta một lần nữa, để không bao giờ...thân thể của chúng ta được biến đổi, được tạo nên giống như hình ảnh Ngài. “Vì khi nhà tạm trên đất này nơi cư ngụ của chúng ta bị đổ nát, thì đã có một nhà đang chờ đợi rồi.”

21 Và bạn hữu yêu dấu của tôi, phần chúng ta biết ơn về điều đó, rằng Chúa Jêsus yêu dấu...Anh chị em là những người tin cậy tôi để nói với anh chị em Lẽ thật; Chúa Jêsus yêu dấu, một buổi sáng khoảng chừng tám giờ, đã cho tôi thấy miền Đất đó. Vậy thì, nó không phải là—nó không phải là một khả tượng; nhưng tôi không muốn nói điều đó. Bất kể là gì, nó đúng thật như là tôi đang giảng với anh em tại đây. Bây giờ, tôi đã nhìn thấy khuôn mặt của những người đó, và tôi không thể nhận ra họ, họ đã trở lại. Và họ chỉ thực như...Tôi có thể nắm tay họ và mọi thứ. Giống như thật...

22 Và điều đó đã giúp đỡ tôi, vì tôi thường có ý tưởng: khi một người qua đời, chỉ còn lại linh hồn của họ. Nhưng rồi khi Ngài trích dẫn điều đó cho tôi, rằng “Nếu nhà tạm dưới đất của chúng ta bị...thì chúng ta có một nhà khác rồi.” Hiểu không? Và chúng ta phải có mọi thứ trong ba, để tạo nên một sự hoàn hảo. Hiểu không? Có một thân thể tại đây, rồi một thân thể tại đó là một thân—thân thể thuộc về trời, và sau đó là thân thể được vinh hiển trong sự phục sinh. Hãy xem, điều đó làm cho nó hoàn tất. Hiểu không? Vậy nó là một...Nó không phải là một huyền thoại, nó không phải một ý tưởng, nó không phải là linh. Đó là người nam và người nữ giống như anh chị em, hoàn toàn chính xác.

23 Và sau đó, nhiều năm trước, tôi đã nhìn thấy những miền của người bị hư mất, và đã ở đó. Tôi nói với bạn, bạn ơi, như một

ông già, cho phép tôi thuyết phục các bạn điều này, trên toàn xứ sáng nay, đừng bao giờ muốn xem nơi đó. Tôi không có cách nào khác để có thể...nếu tôi là một họa sĩ với một cây cọ tôi không thể vẽ được bức tranh đó. Là nhà truyền đạo, tôi không thể mô tả cho anh em. Nói về địa ngục là nơi đang thiêu đốt, nó còn tồi tệ hơn thế một triệu lần, những sự khủng khiếp đi với nó.

24 Còn Thiên đàng...hay nơi này, bất kỳ là nơi nào, tôi không biết gọi đó là gì. Ngài đã đề cập đến nó ở đó như là “những linh hồn ở dưới bàn thờ.” Nhưng khi đó, tôi chưa bao giờ...Không có cách nào để giải thích điều đó tuyệt vời như thế nào. Đó là...Bây giờ, các bạn chỉ phải nghe lời tôi, tôi chỉ là một con người. Hiểu không? Nhưng những sự hiện thấy này luôn xảy ra đúng như tôi đã nói với anh chị em, và anh chị em biết tất cả chúng đều có thật, *điều đó* cũng có thật. Cho dù anh em làm điều gì, nếu anh chị em thiếu mất mọi điều khác (sức khỏe, sức lực, thị lực của anh chị em, bất kỳ đó là gì), đừng thiếu mất Điều Đó. Không có gì có thể so sánh với nó. Nó thì...Không có—không có từ ngữ nào trong ngôn ngữ tiếng Anh, mà tôi biết, có thể diễn đạt được điều đó. Nếu anh chị em muốn nói “hoàn hảo,” nó còn hơn thế nữa; “tuyệt vời,” nó—nó còn hơn thế nữa; “siêu phàm,”...Không có—không có từ nào mà tôi biết có thể diễn đạt điều đó, bởi vì nó là vậy...Và thế thì, suy nghĩ, đó vẫn chưa phải là kết thúc của nó. Tôi đã nghĩ, “Tôi có sợ đến với điều này không?”

25 Tôi đã nói, “Anh em có ăn không?”

26 Nói, “Không phải ở đây. Chúng tôi không ăn ở đây, nhưng khi trở lại trái đất chúng tôi sẽ nhận được một thân thể chúng tôi ăn trong đó.”

27 Ồ, tôi có thể cảm thấy họ. Họ giống như *thế*. Hiểu không? Và họ...Tôi nói, “Ồ, anh em có...”Ồ, vâng, họ có một thân thể. Nó thật sự không phải là một thể huyền bí, nó là một thân thể. Chúng tôi biết nhau. Tất cả đều biết tôi, đã ôm tôi, hàng triệu người.

28 Và tôi đã nói, “Ồ, tôi muốn nhìn thấy Ngài là Đấng đã đưa tôi đến đây.”

29 Người nói, “Người không thể thấy Ngài bây giờ, người phải đợi.”

30 Tôi nói, “Tại sao anh đưa tôi vào...trên đây?”

31 Nói, “Người là người lãnh đạo trong đời sống.”

32 Và tôi đã nói, “Ý Ngài là tất cả họ đều là những người của Branham?”

33 Ngài đáp, “Không! Đó là những người cải đạo mà người dẫn đến với Đấng Christ.” Hiểu không?

34 Tôi nhìn chung quanh, và rồi tất cả những đêm khó khăn, và những thử thách, đã qua đi, khi tôi có thể thấy những gương mặt của họ. Một thiếu nữ chạy lên tại đó, một trong những người nữ xinh đẹp nhất, và cô giang cánh tay ôm tôi, nói, “Anh Yêu quý.” Và khi cô ấy đi ngang qua...Bây giờ, cô ấy đã là một phụ nữ. Vì thế... Nhưng trong đó, sẽ không bao giờ có tội lỗi. Thấy đó, các tuyến của chúng ta được thay đổi ở đó. Họ sẽ không nuôi con nữa, ở đó. Hiểu không? Thấy đó, tất cả đều giống nhau.

35 Điều tạo nên sự khác biệt, là ở cảm giác. Đó là lý do tôi không tin việc nhảy múa trên sàn. Không người nào...Tôi, trước Chúa và Kinh Thánh của mình, tôi đã sống trong sạch, theo cách đó trong suốt cuộc đời tôi khi tôi còn là một cậu bé, tất cả qua thời trai trẻ của tôi. Bất cứ cô gái nào tôi từng hẹn hò với, tôi có thể bước ngay đến sự Phán xét với cô ấy. Hiểu không? Song không có người đàn ông nào, tôi không quan tâm bạn là ai, có thể để cho một người nữ (vì cô ấy được làm phụ nữ) tự ôm chặt anh em; nếu anh em là một người đàn ông khỏe mạnh thực sự, anh em sẽ có một cảm giác. Nhưng nó không có ở đó; không có tuyến nào. Tất cả các bạn đều cùng một tuyến. Hiểu không? Chỉ là tình yêu thương anh em và tình chị em thuần khiết, trong sáng còn hơn là anh em...thậm chí cho anh em...ôm chặt con gái nhỏ của mình. Hiểu không? Con gái của chính anh em, tuy nhiên nó đã được tạo nên...nó là phái nữ và anh em là nam giới. Xem đây, nó có thể tạo ra điều gì đó; nhưng nó không thể ở Đó, tội lỗi đã xong, nó chấm dứt hết rồi. Hiểu không? Thật...chỉ có Tình Yêu thánh khiết, chân thật.

36 Và tôi đã nhìn vào người phụ nữ đó. Có...trông giống như hàng triệu người trong số họ ở đó, và tất cả họ đều để tóc dài, và

mặc áo dài trắng. Và—và Người này đang nói chuyện với tôi, đã nói, “Người không nhận ra người ấy à?”

37 Tôi nói, “Không.”

38 Nói, “Người ấy ở độ tuổi chín mươi khi người dẫn bà ấy đến với Đấng Christ.”

39 “Ăn điển lạ lòng, nghe thật dịu êm.” Hiểu không? Không có cách nào giải thích được đó là gì. Chỉ nhận lấy lời tôi nếu anh em tin tôi. Hãy tin chắc để làm...cắt đứt mọi con đường thế gian sau lưng anh em.

40 Tôi tin hội thánh đang bắt đầu nghe Sứ điệp này, và bắt đầu hiểu. Nhưng, thưa các bạn, hãy nghe, chúng ta phải nằm trong sự Hiện diện của Con, chúng ta phải được chín muối. Đức tin của—của chúng ta chưa được chín muối. Về mặt trí tuệ chúng ta đang nghe Sứ điệp mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta, và thấy những dấu hiệu mà Ngài đã tỏ cho chúng ta, và chứng minh bởi Kinh Thánh, là ở đó, nhưng, ồ, hội thánh cần nằm trong sự Hiện diện của Ngài biết bao cho đến khi nó chính thức lên tiếng, anh em biết đấy, và có được sự êm dịu trong Thánh Linh để nó có thể nhuần gọi. Đôi khi trong việc giảng Sứ điệp, anh em trở nên gay gắt, phải đập vỡ nó ra như thế, vì anh em phải đóng gập cây đinh để giữ nó lại. Nhưng một khi Hội thánh nhận được Điều đó, lúc ấy những người được Chọn được kêu gọi ra và được phân rẽ trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, Tôi biết nó sẽ giống như những người đã ở Đó khi Nó nhận lấy sự Cất lên của Nó.

41 Sáng nay tôi định giảng về *Sự Cất Lên*, nhưng tôi thật sự không có đủ giọng để làm điều đó, và vì vậy anh em chỉ cần chịu đựng với tôi một chút, trong khi tôi muốn nói về chủ đề *Nơi Thờ Phụng Được Sấm Săn Duy Nhất Của Đức Chúa Trời*.

42 Bây giờ, đó là một đề tài thật quan trọng. Vậy chúng ta hãy cầu nguyện bây giờ. Và sáng nay trên khắp các vùng đất, dù các bạn ở đâu, hãy cúi đầu trong giây lát. Hãy thật sự thành kính giờ này, chúng ta đang đến gần với Lời Đức Chúa Trời, mà là Đức Chúa Trời trong thể văn tự.

43 Lạy Tác Giả Vĩ Đại của Sách này, “Nó là một Hạt giống,” chúng con được dạy, “mà một người gieo giống đã gieo,” Tác Giả đã nói

như vậy. Vậy thì, chúng con nhận ra rằng hạt giống sẽ lớn lên nếu nó ở trong loại đất thích hợp. Vì thế, Cha ôi, sáng nay xin Cha lấy đi hết thảy những gai góc và cây tật lê, và sự vô tín, và những suy nghĩ ngờ vực khỏi lòng chúng con; hầu cho Lời Chúa có thể lớn lên một cách tự do, được tưới bởi Thánh Linh trong lòng của chúng con, để chúng con có thể trở thành dân sự của Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Cha ôi. Đó là tấm lòng của chúng con. Không chỉ đối với chúng con những người nhận ra điều này, nhưng cầu xin có những người khác trên toàn đất nước, lòng của mỗi người bùng cháy với tình yêu thương và sự mềm mại, sẽ đi để cố gắng giành lấy anh em hư mất, chị em hư mất. Xin ban điều đó hôm nay, lạy Chúa. Chúng con hoàn toàn đang hướng về Ngài, vì Ngài là Đấng Dẫn Đường và là Chúa của chúng con. Vậy chúng con cầu nguyện Ngài sẽ chỉ dẫn chúng con trong Lời Ngài hôm nay, và ban cho chúng con những ơn phước Ngài. Chúng con cầu xin qua ân điển Ngài và trong Danh Ngài. A-men.

44 Bây giờ, chúng ta hãy lấy cho phân đoạn của chúng ta...Tôi muốn đọc từ Sách Phục truyền luật lệ ký, Cựu Ước, chỉ dành cho một bối cảnh của lời Kinh Thánh. Tôi có một vài ghi chú tôi đã viết nhanh sau khi tôi trở về từ bữa điểm tâm với Anh Vayle.

45 Tôi chưa bao giờ cảm ơn người đàn ông ở khách sạn đó... nhà hàng đó đêm nọ, mà đã trả cho của chúng tôi—cho bữa ăn tối của chúng tôi. Vợ chồng tôi và con gái nhỏ của tôi ở đó, và khi tôi đi thanh toán hóa đơn, thì ai đó đã thanh toán nó. Cho dù là ai, tôi xin cảm ơn. Có người nói, “Người ngồi cuối ghế dài đó.” Tất nhiên có cả một nhóm trong đó mà chúng tôi biết. Bây giờ, tôi...một loại bộ tộc Kickapoo nào đó, gần như vậy, nơi ngoài này, nhà hàng mà chúng tôi đã đến. Cảm ơn anh, là người đã từng làm điều đó. Mỗi người trong anh chị em, xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em.

46 Bây giờ, trong chương 16 của Phục truyền luật lệ ký, đó là việc tuân thủ lễ vượt qua. Vì vậy chúng tôi muốn đọc khoảng vài câu đầu tiên, bốn hoặc năm, sáu câu đầu tiên ở đây.

Hãy giữ tháng A-bíp, và giữ lễ vượt qua...(Đó có nghĩa là “tháng Tư.”)...cho CHÚA là Đức Chúa Trời ngươi: vì ấy

trong tháng lúa trổ A-bíp này mà CHÚA là Đức Chúa Trời người đang ban đêm đêm người ra khỏi xứ Ê-díp-tô.

Do đó người sẽ dâng làm lễ vượt qua cho CHÚA là Đức Chúa Trời người, bằng bày chiên và bày bò tại trong nơi mà CHÚA sẽ chọn để đặt Danh Ngài...

Người sẽ ăn bánh không men bên trong nó; trong bảy ngày người sẽ ăn bánh không men, tức là bánh—bánh hoạn nạn,...vì người ra khỏi xứ Ê-díp-tô vội vàng: ...hầu cho người có thể nhớ ngày—ngày mình ra khỏi xứ Ê-díp-tô trọn đời người.

Và sẽ không nên...trong bảy ngày bánh không men nên được thấy trong nhà người hay trong khắp địa phận người; cũng sẽ không có vật gì thuộc về thịt con sinh, mà người đã dâng lúc chiều tối của ngày thứ nhất, thì chớ để suốt đêm đến sáng mai.

Người có thể không dâng con sinh về lễ vượt qua trong bất cứ cổng thành nào, mà CHÚA là Đức Chúa Trời người ban cho người:

Nhưng chỉ trong nơi mà CHÚA là Đức Chúa Trời người đã chọn để Danh Ngài ở, ấy là nơi mà người sẽ dâng con sinh về lễ vượt qua vào lối chiều tối, vừa khi mặt trời lặn, nhằm giờ mà người ra khỏi xứ Ê-díp-tô.

Bây giờ xin Chúa gia ơn phước của Ngài cho việc đọc Lời Ngài.

47 Này, các micrô bị rè phải không? Tối qua tôi đã nghe vậy. Anh chị em có thể nghe rõ, khắp nơi không? Anh chị em không thể nghe. [Anh Branham chỉnh lại cái micrô—Bt.] Điều đó tốt hơn không? Thế này tốt hơn không, nói với những micrô hạ xuống như thế này? Tôi chỉ hơi khàn tiếng, vì vậy sáng nay tôi đứng gần vì mục đích đó, và tôi hy vọng rằng Anh Pearry có thể—có thể lấy nó ra ở đó. Anh chị em có thể nghe ổn ngay bây giờ không? Tôi nghĩ rằng họ đã sửa nó. Được rồi.

48 Bây giờ, nơi...Điều tôi muốn nói về sáng nay là Đức Chúa Trời có một nơi duy nhất mà người thờ phượng có thể gặp Đức Chúa Trời, chỉ một nơi duy nhất. Qua những thời đại nhiều người

đã tìm kiếm nơi bí mật này của Đức Chúa Trời, qua tất cả các thời đại. Thậm chí Gióp đã muốn biết nơi ông đã sống, “Nếu tôi chỉ có thể đi đến nhà Ngài và gõ cửa Ngài.” Gióp muốn tìm nơi ở của Đức Chúa Trời, bởi vì tại đó Đức Chúa Trời và gia đình Ngài được thờ phượng với nhau.

⁴⁹ Giống như ngày hôm qua, trong sứ điệp sáng hôm qua, chúng ta tìm thấy rằng có khả năng về một người thờ phượng Đức Chúa Trời vô ích, với sự thờ phượng chân thành. Đức Chúa Trời đã định sẵn tất cả những điều này cho chúng ta, nhưng vấn đề là, chúng ta phải tìm kiếm để tìm thấy chúng ở đâu. Phao-lô đã bảo cho Ti-mô-thê hãy tìm kiếm, và dầu—dầu gặp thời hay không gặp thời, sẵn sàng để—để—để trả lời hay...về sự trông cậy mà đã có ở trong ông.

⁵⁰ Bây giờ, tất cả những điều này đều ở trong đó. Và chúng ta tìm thấy...Đôi khi tôi muốn đến Shreveport, nơi chúng tôi chỉ có khoảng hai hoặc ba tuần chỉ mất ba mươi phút mỗi đêm và chỉ về một sự giảng dạy, đây, chỉ ở lại sống ngay trong Lời, những đoạn văn bí ẩn này, hãy xem, nơi chúng ta có thể tìm ra cách để đi vào. Và anh em cứ chăm chú, anh em đi theo sự chỉ dẫn của Đức Chúa Trời, có một chìa khóa duy nhất cho mỗi cánh cửa. Đúng vậy. Và không có chìa khóa nào khác, cho dù nó trông giống thật đến thế nào đi nữa, Đức Chúa Trời không có chìa khóa vạn năng; chỉ có một chìa khoá. Và vậy thì, anh em phải có chìa khóa đó, nếu không thì cánh cửa sẽ không mở ra. Cho dầu anh em có thành thật thế nào đi nữa, anh em vẫn không thể mở được cánh cửa đó.

⁵¹ Bây giờ, bao nhiêu anh em đã có mặt tại bữa điểm tâm hôm qua, hay sáng hôm kia? Được rồi, tôi nghĩ hầu hết, ít nhất là chín mươi phần trăm trong các bạn, hoặc hơn thế nữa. Để làm cơ sở cho điều này, điều tôi sẽ nói, Đa-vít là vua được xức dầu (được xức dầu của Đức Chúa Trời), vị vua vĩ đại nhất mà Y-sơ-ra-ên từng có, ngoài Chúa Jêsus (tức là Đức Chúa Trời) Đấng Được Xức Dầu. Đa-vít là con cháu của Ngài, hay là, Chúa Jêsus là Con cháu của Đa-vít theo dòng dõi, xác thịt. Và Ngài ngự trên ngai của Đa-vít như một người kế vị, giống như vị—vị hoàng tử luôn luôn kế vị ngai—ngai vua.

⁵² Bây giờ, hãy lưu ý, Đa-vít đó được xúc dầu, nhưng với sự xúc dầu mà ông đã làm, ông đã đi ra ngoài ý muốn của Chúa với sự xúc dầu đó; và tất cả dân sự, không nắm được diễn biến của lời Kinh Thánh hay chìa khoá cho sự khảo thị này, tất cả họ cũng đều được xúc dầu, hết thấy họ, kêu lớn tiếng với nhau, và ngợi khen Đức Chúa Trời vì một việc trông hoàn toàn đúng: mang Lời của Đức Chúa Trời trở về lại nhà Đức Chúa Trời. Nhưng Đa-vít là vua, không phải là tiên tri. Hiểu không? Ông... Có một vị tiên tri trong xứ để làm điều đó, và Đức Chúa Trời đã không hài lòng hành động bởi vì họ không hề sử dụng chiếc chìa khoá thích hợp. Cửa không mở. Và bây giờ chúng ta phải nhớ điều đó, và giữ điều đó trong trí. Có... Mọi việc của Đức Chúa Trời, một cách nào đó nó phải được thực hiện, và giải quyết tại đó. Bây giờ, ở đó Đức Chúa Trời có một Hội Thánh chắc chắn mà Ngài gặp gỡ dân sự trong đó, và Ngài sẽ tiếp nhận anh em trong Hội Thánh đó chứ không phải giáo hội nào khác.

⁵³ Tôi đã nói điều này bởi vì tôi đã rất nhiều lần bị hiểu lầm, và nhiều người đã nói với tôi...

Tôi nói, “Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là tín đồ Báp-tít.”

“Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là tín đồ Giám Lý.”

“Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là tín đồ Ngũ Tuần.”

⁵⁴ Vậy thì, đây, điều đó không có nghĩa gì cả đối với Đức Chúa Trời. Anh em chỉ đang dùng chìa khoá sai trật. Nhưng có một chìa khoá đúng, có một chìa khoá mà Đức Chúa Trời... Đức Chúa Trời không bao giờ hứa gặp anh em như là một tín đồ Giám Lý, như một người Báp-tít, hay một người Ngũ Tuần, hay giáo phái nào khác. Ngài thậm chí không xem xét các giáo phái, họ đang chống lại Ngài.

⁵⁵ Về Sứ điệp dài đó, chẳng bao lâu nữa tôi sẽ rao giảng Nó tại đền tạm này. Và rồi Anh Jack sẽ nghe Nó, và rồi anh em có thể hiểu những gì anh em muốn làm về Điều đó, bởi vì Nó sẽ được ghi âm.

56 Bây giờ, nhiều người hành động giống như Đức Chúa Trời có bốn phận chỉ đáp ứng họ trên cơ sở thần học của họ. Bây giờ, người ta hành động giống như thế. Họ thậm chí sẽ không hội hiệp với nhau. Người theo thuyết Ba ngôi của Ngũ Tuần sẽ không hội hiệp với người theo Một ngôi, người theo Một ngôi cũng sẽ không hội hiệp với người Ba ngôi. Người Giám Lý sẽ không đi với người Báp-tít, vì một bên là tuân thủ luật pháp tuyệt đối còn bên kia là theo Calvin, vì vậy họ không có sự thông công nào cả. Và họ làm cho tâm trí của mọi người tồi tệ đến mức họ thậm chí chống lại nhau.

57 Tôi đã đến cầu nguyện, cách đây một thời gian, trong phòng bệnh viện. Có một bà nằm ở đó bị bệnh rất nặng, đang trải qua một cuộc phẫu thuật, họ mong bà chết. Một phụ nữ khác đang nằm ở đó (tôi được gọi để cầu nguyện cho bà ấy.), tôi nói với cô ấy, “Bà có phiền không nếu tôi cầu nguyện một lát?”

58 Và bà ấy đã nói, “Kéo bức màn đó lại!”

59 Và tôi nói, “Tôi xin lỗi.” Tôi nói, “Tôi chỉ định cầu nguyện.”

60 Bà ấy nói, “Kéo bức màn đó lại!”

61 Tôi nói, “Vâng, thưa bà.” Bà ấy và con trai bà đang ngồi ở đó, trông có vẻ như một *Ricky* trẻ thường gặp. Và tôi nói, “À, bà có phải là một Cơ-đốc nhân không?”

62 Bà đáp, “Chúng tôi là tín đồ Giám Lý!”

63 Tôi nói, “Ồ, tôi không hề hỏi bà về điều đó, tôi hỏi bà có phải là ‘Cơ-đốc nhân không.’” Hiểu không?

64 Và vì vậy bà nói, “Hãy kéo bức màn đó!”

65 Xem đây, bởi vì ai đó không phải là người Giám Lý sẽ dâng lời cầu nguyện cho một phụ nữ đang hấp hối, mà bà ấy cũng là. Nhưng bởi vì điều đó không hiệp với tổ chức của bà, thậm chí bà không muốn nghe hay không muốn gì liên quan với nó. Nếu đó không phải là người Pha-ri-si sao, tôi chưa hề thấy người nào như vậy!

66 Hãy chờ đợi cho đến khi anh em nghe *Lời Mòn Của Con Rắn*. Ừ. Được rồi. Bây giờ, suy nghĩ bây giờ rằng giáo phái của họ là giáo phái duy nhất đăng ký với Đức Chúa Trời: “Đức Chúa Trời

sẽ không nghe thấy bạn trừ khi bạn là một tín đồ Giám Lý, hoặc Báp-tít, hoặc một—một tín đồ Ba ngôi, hay Một ngôi,” hay là điều gì đó tương tự như vậy. Sai rồi!

⁶⁷ Và đó là mục đích của tôi; nhưng nếu có một—một mong muốn như vậy trong tâm trí và tấm lòng của mọi người là đúng... Tôi không tin rằng người phụ nữ ấy đã làm điều đó bởi vì...hoặc bất kỳ ai khác. Một người Giám Lý sẽ không đứng lên và bảo vệ giáo hội Giám Lý vì người đó—người đó biết điều đó là sai. Người ấy nghĩ điều đó đúng. Tôi không tin người Ba ngôi sẽ định tội người Một ngôi, hay người Một ngôi, Ba ngôi, và Ngũ Tuần, bởi vì anh ta muốn khác biệt, anh ta nghĩ mình đúng, và anh em phải tôn trọng ý kiến của người ấy. Anh em biết đấy, tấm chăn trải dài cả hai chiều. Nhưng, hãy nhớ rằng, trong tất cả điều đó, nếu có điều gì đó trong lòng một người đàn ông hay tấm lòng của người đàn bà mà họ tin rằng điều đó là “đúng,” thì phải có một nơi nào đó mà đúng. Như tôi thường nói, “Khi vực gọi vực, phải có một vực khác để đáp lại sự kêu gọi đó.”

⁶⁸ Anh em biết, chúng ta đã được kể rằng—rằng hải cẩu đã từng đi bộ trên bờ biển—bờ biển, với đôi chân. Nhưng bây giờ nó không có chân nữa, chúng đổi thành những cái vây vì nó có thể...đã cần đến các vây khi nó cắp một con vật từ đất, một con vật mang bộ lông, đi xuống biển; thiên nhiên đã hình thành cho nó vài cái vây thay vì những cái chân, bởi vì nó có thể bơi nhiều hơn là đi bộ.

⁶⁹ Tôi không nghĩ ra được người đàn ông vĩ đại này bây giờ đã đi đến Nam Cực. Tên của ông là gì nhỉ? Byrd. Họ nói rằng ông ta đã may áo khoác cho một số gia súc, trong cuộc thám hiểm này; rằng ông ấy đã đem theo gia súc để lấy sữa. Ông đã làm những chiếc áo khoác lông thú để giữ cho gia súc khỏi chết cóng. Nhưng khi ông đến đó, chúng không cần áo khoác nào, thiên nhiên đã mọc lên cho chúng một bộ lông rồi. Hiểu không? Vì sao? Trước khi có một cái vây trên lưng cá, phải có nước cho nó để bơi nếu không nó sẽ không bao giờ có vây. Ở đó...Trước khi có một cái cây mọc *trong* trái đất, trước tiên phải có một trái đất để nó mọc lên, nếu không sẽ không có cây cối gì cả.

70 Vì vậy, anh em thấy, hề chừng nào có điều gì đó trong lòng con người đang gọi điều gì đó, thì phải có điều gì đó ở ngoài kia để đáp ứng, để làm thỏa mãn tiếng gọi ấy.

71 Một người đàn bà...Cách đây một thời gian có ca mổ xét nghiệm tử thi một phụ nữ đã chết. Và lý do, mà họ—họ tuyên bố, mà đã làm cho bà bị thiệt mạng, là do bà cứ liên tục ăn hành, mọi lúc. Nếu bà không ăn hành, đầu của bà sẽ bị ngứa, và mọi thứ; họ không thể tìm ra. Vì vậy khi tổ chức khám nghiệm tử thi, họ phát hiện ra một số loại tế bào phát triển một khối u trong người phụ nữ; họ đặt một—một cái tên cho nó. Và lấy khối u đó và đặt vào trong một bát hành, và nó làm tan rã những củ hành qua đêm. Hiểu không? Đó là gì? Nó là điều gì đó trong người đàn bà đang cần những củ hành, và nếu không có những củ hành thì ắt hẳn đã không có khối u.

72 Nói cách khác, phải có Đấng Sáng Tạo trước, trước khi có loài thọ tạo. Hiểu không?

73 Vậy thì, nếu trong lòng người có một sự mong mỏi...Giống như Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, tới Công giáo, tất cả những người này, đang cố gắng để tìm một con đường đích thực đó, và họ được nghe bởi linh mục và mục sư của họ, và vân vân, rằng, “Đây là con đường đúng.” Họ nói, linh mục nói, “Không có sự cứu rỗi nào bên ngoài giáo hội Công giáo.”

74 Ồ, mỗi giáo hội có...những ý tưởng riêng của họ. Một số người của họ không chịu thừa nhận điều đó, nhưng họ làm bằng hành động của mình. Hành động của anh em nói nhiều hơn lời anh em. Nó thật sự là một...Nói cách khác, họ chỉ là một kẻ giả hình hơn là một người Công giáo. Người Công giáo xưng nhận ra điều đó ngay, “Tôi tin rằng đây là điều duy nhất,” nhưng họ sẽ không làm điều đó. Họ che giấu nó, nhưng những hành động của họ chứng minh điều họ đang suy nghĩ. Hiểu không?

75 Vậy thì, phải có một nơi, bởi vì có một sự đòi hỏi trong lòng người muốn tìm thấy Nó. Tôi nghĩ rằng Lời Đức Chúa Trời có câu trả lời cho mọi thứ mà chúng ta cần. Vì vậy Đức Chúa Trời có câu trả lời, và bây giờ chúng ta hãy tìm kiếm câu trả lời đó trong những lời Kinh Thánh. Và rồi nếu Đức Chúa Trời sẽ chỉ

cho chúng ta bằng Kinh Thánh nơi duy nhất, mảnh đất duy nhất (giáo phái duy nhất, nếu là vậy), cách duy nhất mà Đức Chúa Trời sẽ gặp một người, thế thì chúng ta nên giữ lấy điều đó vì chúng ta đã tìm thấy Lễ thật của Kinh Thánh, những gì Nó nói.

⁷⁶ Bây giờ, từ ngữ *Phục truyền luật lệ ký*, bản thân từ này có nghĩa là “hai luật,” từ *Deuteronomy*. Và Đức Chúa Trời có hai luật lệ. Hai luật: một trong số đó là không vâng theo Lời, và chết; và luật khác nữa là vâng phục Lời, và sống. Đó là hai luật, và Phục truyền luật lệ ký có nghĩa là hai luật đó. Cả hai đều đã được bày tỏ hoàn toàn cho chúng ta trong Kinh Thánh. Một là sự chết, luật kia là Sự Sống; Sự sống và sự chết. Đức Chúa Trời chỉ hành động trong Sự Sống, Sa-tan chỉ trong sự chết. Và những điều này được tỏ bày cho thế giới một cách công khai, cởi mở trước mọi con mắt, không có lời bào chữa nào cho chúng ta. Một bộ luật được bày tỏ trên Núi Si-nai khi luật pháp được ban cho, định tội cả dòng dõi con người với sự chết; còn luật khác được ban ra trên Núi Sọ, mà đã mang cả dòng dõi nhân loại đến Sự Sống, khi mà sự trừng phạt đã được trả xong trong Chúa Jêsus Christ. Hai bộ luật của Phục truyền được ứng nghiệm trong hai bộ luật này, những điều tuyệt vời này.

⁷⁷ Tôi muốn anh em lưu ý một lần nữa, cũng có hai giao ước được đưa ra. Một giao ước đã được ban cho A-đam, với các điều kiện, như luật pháp: “Nếu người không đụng chạm đến điều này, thì người sẽ sống; nhưng nếu người đụng chạm đến điều này, thì người sẽ chết.” Đó là luật pháp. Sau đó có một luật khác được ban cho Áp-ra-ham, đó là bởi ân điển, một cách vô điều kiện: “Ta đã cứu ngươi và dòng dõi sau ngươi.” A-men! Đó là một hình bóng Đồi Sọ, không phải là hình bóng của—của—của giao ước A-đam, đó là giao ước Áp-ra-ham.

⁷⁸ Nhưng bây giờ chúng ta nghe Ngài nói chỉ có một nơi duy nhất mà Ngài sẽ gặp gỡ con người thờ phượng. Chúng ta đọc nó ngay tại đây trong văn bản. Chúng ta sẽ đề cập lại điều đó, trở lại, trong vài phút nữa.

⁷⁹ Thế thì nếu chỉ có một nơi duy nhất mà Đức Chúa Trời gặp gỡ con người, thì tốt hơn chúng ta nên hết sức cẩn thận. Bây giờ chúng ta hãy để qua một bên những truyền thống của chúng ta

sáng nay, và...trong bài học trường Chúa Nhật này, và rất chắc chắn rằng chúng ta sẽ tìm được một nơi đó. Bởi vì, Đức Chúa Trời đã nói ở đây, Ngài sẽ không tiếp nhận bạn ở bất kỳ nơi nào khác. Bất kỳ nhà thờ nào khác, Ngài sẽ không nhận bạn vào. Chỉ trong Hội thánh của Ngài, đó là nơi duy nhất mà Ngài sẽ tiếp nhận anh em.

80 Vậy thì, “Anh nói gì, Anh Branham? Nếu tôi chân thành?” Không.

81 Hãy nhớ rằng, Chúa Jêsus đã nói chuyện với một số người chân thành, những người thờ phượng vào thời của Ngài, và Ngài đã phán, “Các người thờ phượng Ta vô ích.” Đúng, sự thờ phượng chân chính từ tận đáy lòng của họ. “Các người thờ phượng Ta vô ích, dạy tín lý những điều răn của con người,” hay tín lý giáo phái của họ. Chân thành, một cách tôn kính, kính kiêu như có thể được. Và điều đó không gì thật sự mới với những người Phari-si. Ca-in và A-bên, hai người thờ phượng đầu tiên được sinh ra, sự sinh ra tự nhiên tại đây trên đất, đã đến hoàn toàn cùng một thái độ giống như vậy.

82 Ca-in cũng tin kính như A-bên. Cả hai người đều xây bàn thờ. Cả hai đều yêu mến Đức Chúa Trời. Cả hai đều có những của lễ dâng. Cả hai đều thờ phượng. Cả hai đều dâng phần mười. Cả hai đều đã làm mọi thứ giống nhau. Nhưng A-bên, bởi *đức tin* là “sự khải thị,” Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ, được làm cho rõ ràng, được tỏ bày ra, được chứng thực. Vinh quang thay! Ca-in đã dâng một của lễ, nhưng Đức Chúa Trời đã không chứng thực của lễ đó. Đức Chúa Trời đòi hỏi sự thờ phượng, và Ca-in đã dâng của lễ, nhưng Đức Chúa Trời không chứng thực cho nó. Nhưng bởi ông dẫn đúng...

83 Bạn nói, “Ồ, nhà thờ của tôi là Nó. Của tôi...”

84 Chờ một chút. Đức Chúa Trời thông giải Lời của Chính Ngài bằng các thuật ngữ của Nó mà Ngài đã phán. Hãy xem, Ca-in nói, “Con ngoan đạo. Con là người yêu của Đấng Tạo Ra con. Con dâng lên Ngài bàn thờ tốt đẹp này. Con dâng lên Ngài của lễ này. Con đã xây dựng tất cả những điều này, Chúa ôi, bởi vì con yêu Ngài.” A-bên cũng nói giống như vậy. Bây giờ, đó là điều đã được chứng thực, điều đã được chứng minh. Và Đức Chúa Trời giáng

xuống và nhận sự của lễ của A-bên, bởi vì bởi sự mặc khải ông đã tác động đến ống dẫn thật của Đức Chúa Trời mà đã được chấp nhận.

⁸⁵ Bây giờ hãy xem linh Ca-in đó giáng ngay xuống qua lời Kinh Thánh, ngay cho đến chính thời cuối cùng này. Thuộc về chính thống không? Đúng là chính thống giống như người kia.

⁸⁶ Hãy nhìn tiên tri Ba-la-am và tiên tri Mô-i-se. Cả hai người đều có bảy bàn thờ, bàn thờ của Đức Giê-hô-va, huyết trên mỗi bàn thờ; và không chỉ thế thôi, mà còn những chiên đực trên mỗi bàn thờ. Về khoa số học, chính xác là số đúng, *bảy*, “hoàn hảo,” bảy chiên đực. Giống hệt nhau, cả hai bàn thờ. Cũng cơ bản như nhau, người kia cũng vậy. Nhưng Đức Chúa Trời đã chứng thực ai? Thấy không? Thấy không? Người mà ở trong Lời Ngài. Cơ bản không có ý nghĩa quá nhiều; chính là sự mặc khải của Đức Chúa Trời.

⁸⁷ Bây giờ hãy suy nghĩ! Những người này, tại sao họ được kêu gọi và được đặt vào trong tình trạng này (những người Pha-ri-si này) bởi Chúa Jê-sus, đã phán, “Các người thờ phượng Ta vô ích”? Thờ phượng Ngài: sự thờ phượng chân chính, thực sự từ những tấm lòng của họ. “Các người...Các người thờ lạy Ta vô ích.” Tại sao? Dạy giáo lý theo truyền thống con người. “Vì vậy các người làm cho các điều răn của Đức Chúa Trời không có hiệu lực cho dân sự.”

⁸⁸ Nếu tôi dạy cho anh em một sứ điệp Giám Lý, nó sẽ không có hiệu quả gì đối với anh em, đây là thời đại Cô Dâu. Nếu Mô-i-se dạy sứ điệp của Nô-ê, sẽ không có hiệu quả gì. Nếu Chúa Jê-sus dạy sứ điệp của Mô-i-se, nó sẽ không có hiệu quả gì. Bởi vì hạt giống được định trước đang nằm tại đó mà sẽ chỉ được tưới nước bằng loại nước dành cho hạt giống đó. Hiểu không? Nó sẽ không tăng trưởng trong bất kỳ điều kiện nào khác. Phải là điều kiện cho nó lớn lên.

⁸⁹ Bây giờ, anh em có thể lấy một quả trứng gà và đặt nó trong một lò ấp, nơi nó nên được đặt là dưới một con gà mái, nhưng dẫu thế nào nó cũng sẽ nở. Đặt nó dưới một con chó, nó sẽ nở. Đó là do sự ấm áp, điều kiện làm cho nó nở ra. Vì vậy, nó phải được

ở dưới điều kiện. Anh em có thể lấy một quả trứng sống tốt đặt dưới một con gà mái chết, nó sẽ không nở ra được. Hiểu không? Đây, đó là điều kiện.

⁹⁰Ồ, đó là cách xảy ra trong thời đại này mà chúng ta đang sống trong, anh chị em phải tìm ra đường lối Đức Chúa Trời thực hiện điều đó cho thời đại này là gì. Đó là điều Martin Luther đã tìm thấy, đó là những gì John Wesley đã tìm thấy, đó là những gì những người Ngũ Tuần đã tìm thấy trong thời đại của họ. Thời đại của Đức Chúa Trời và thì giờ để thực hiện điều ấy.

⁹¹Bây giờ, những người Ngũ Tuần. Anh đó, một...Tôi tin anh ấy...anh ấy đã bị mất một mắt, một người anh em da màu người thực sự đã khởi đầu sứ điệp Ngũ Tuần tại California, Đường Azusa cũ. Anh ấy bị cười nhạo, bởi vì anh ta là một người da đen. Anh ấy bị đem ra làm trò cười, nhưng anh ấy đã mang đến một sứ điệp cho thời đại đó. Chỉ là một con người tầm thường hầu như không thể ký được tên của chính mình, nhưng Chúa đã bày tỏ cho anh biết rằng đây là thời đại dành cho sự phục hồi những ân tứ đó, và chúng đến. Cho dù người ta có nói gì đi nữa, nó vẫn đến. Song mọi người đã nhận vào không khí đó, và đã thấy chính là thời đại đó, và thấy Đức Chúa Trời chứng thực rằng những người đó có thể nói tiếng lạ, và vân vân, điều đó đã xảy ra. Nhưng sau đó khi anh ấy đi và ghim nó xuống rằng “đây là chứng cứ duy nhất,” điều đó đã giết chết nó. Hiểu không? Tiếp tục đi, đây. Điều đó đã làm được. Sau đó họ bắt đầu tách *cái này*, *cái kia*, và tạo ra các giáo phái; và một cái đến trên một đám mây, và cái kia đến trong một bụi rậm. Và ôi, chao ôi, nó diễn ra như thế.

⁹²Đó là những gì giáo phái làm. Hiểu không? Đức Chúa Trời không phải là tác giả của giáo phái, bởi vì giáo phái là Ba-by-lôn, và Ngài không phải là tác giả của sự lộn xộn. Chúng ta thấy hết thấy...Anh em thậm chí không cần phải có trí tuệ để thấy thế. Đó là Ba-by-lôn! Hiểu không? Truyền thống (hãy nghĩ về điều đó), những người chân thành. Bây giờ, vẫn còn, bởi vì họ tin rằng, vẫn cần có một nơi chân thành để Đức Chúa Trời gặp gỡ.

⁹³Bây giờ hãy chú ý câu 2. “Thờ phượng trong nơi mà *Ta* đã chọn.” Của tế lễ, dĩ nhiên, nơi họ thờ phượng, nơi họ dâng của

tế lễ. “Nơi mà *Ta* đã chọn; không phải những gì người đã chọn, những gì loài người chọn. Nhưng những gì *Ta* đã chọn, các người hãy thờ phượng trong nơi này.” Thế thì tại đó tỏ cho thấy chỉ có một nơi duy nhất, những nơi khác là vô ích. Nó phải là không phải sự chọn lựa của *anh em*, nhưng nó phải là sự chọn lựa của Ngài.

⁹⁴ “Ồ, tôi không cần phải đến nhà thờ.” Hoặc, “Anh thật là đầu óc hẹp hòi!Ồ, thậm chí anh giảng làm nặng xị với phụ nữ, và... hay phụ nữ về tóc của họ, và những người nam về những chuyện khác.Ồ, anh thật thiếu cận!”

⁹⁵ Được rồi, anh em không phải nhận lấy đường lối của Đức Chúa Trời về điều đó, anh em cứ đi ra nơi họ làm việc ấy. Hiểu không? Và anh em sẽ tìm thấy điều đó trong Kinh Thánh, vì vậy, “Họ thờ phượng *Ta* vô ích.” Chúa Jêsus cũng đã phán về điều giống như vậy. Hiểu không?

⁹⁶ Rằng mọi việc nhỏ, mọi thứ, anh chị em phải trung thành. Nó luôn luôn là nhỏ—cây nho nhỏ, con—con chồn nhỏ làm hỏng cây nho. Đôi khi anh chị em rời bỏ...Đó không phải là những điều lớn lao anh chị em làm, mà chính là những điều bé nhỏ anh chị em làm nửa chừng. Hãy nhớ, một sợi dây xích chỉ mạnh nhất tại mắt nối yếu nhất của nó. “Phước cho những người làm theo *tất cả* những điều răn của Đức Chúa Trời, họ có thể có quyền được đi vào.” Làm *tất cả* điều Đức Chúa Trời đã phán.

⁹⁷ Nếu Nó nói phụ nữ nên để tóc dài, các bạn nói...một người đàn ông đã nói với tôi cách đây không lâu, nói, “Tôi không giảng một tôn giáo dựa trên cách ăn mặc.”

⁹⁸ Tôi nói, “Vậy thì anh không rao giảng Phúc Âm.” Vâng.

⁹⁹ Đức Chúa Trời đã phơi bày nó ra tại đó, Ngài đã phán phải làm điều gì. Và anh chị em cũng làm điều đó...Đó là điều hợp lý, tự nhiên của anh chị em. Những gì điều nhỏ nhất...gì...điều nhỏ không đáng kể. Chúa Jêsus phán, “Phước cho những người nhận lấy *tất cả* những điều tâm thường, làm việc nhỏ mọn này.” Và một người nữ để tóc dài, đó chỉ là một...tại sao, đó chỉ là điều gì đó *nàng* có thể để làm, và thậm chí nàng sẽ không làm thế. Nàng thậm chí sẽ không làm điều đó.

100 “Ồ, xin dạy chúng tôi những điều vĩ đại.”

101 Làm thế nào anh em có thể dạy những điều vĩ đại, khi anh em không làm những điều đơn giản, thông thường? Anh chị em thấy đấy, bởi vì mục tiêu và đối tượng của anh chị em thì sai trật.

102 Chính là tình yêu của anh chị em đối với Đức Chúa Trời, “Lạy Chúa, con không quan tâm những gì Ngài muốn con làm, con sẵn lòng làm điều đó.” Rồi anh chị em đến được nơi nào đó, song nếu anh em không thực hiện nó theo cách ấy, cách Ngài bảo phải làm nó...

103 Đó là sự lựa chọn của Ngài, “Nơi mà Ta đã chọn.” Đó là nơi anh chị em thờ phượng với của lễ của mình.

104 Anh em đặt...Ca-in đã mang lễ của mình đến, A-bên đã mang của lễ mình đến, tùy thuộc vào nơi nào anh em mang nó vào. Nếu anh em mang nó vào nơi Ngài đã lựa chọn, nó sẽ tốt đẹp, Ngài sẽ chấp nhận nó; nếu không, Ngài sẽ không chấp nhận nó. Đừng quan tâm, nó là của lễ giống nhau, bất kể là gì, nó vẫn bị...từ chối trừ phi được mang vào một nơi nào đó.

105 Bây giờ chúng ta muốn tìm nơi chúng ta muốn mang của lễ này đến. Chúng ta có thể tìm thấy...Tất cả chúng ta đều muốn lên Thiên đàng. Phải không? Và tất cả chúng ta đều biết mình đã làm sai trật. Tất cả chúng ta đều tin rằng Chúa Jêsus là Cửa Lễ. Bây giờ chúng ta muốn biết nơi nào để dâng cho Ngài, để nó sẽ—nó sẽ được nhận. Hiểu không? Đúng vậy. Kinh Thánh cho biết nơi nhận nó ở đâu, đấy, và rồi nó sẽ được nhận; bên ngoài nơi ấy, nó sẽ không được chấp nhận.

106 Chúng ta hãy lưu ý ở đây cũng là nơi mà Ngài đã chọn để đặt của lễ, nơi mà Ngài đã chọn để đặt của lễ. Anh em không thể đặt nó trên bất kỳ cổng nào trong số những cổng này; nhưng nơi nào Ngài đã chọn để đặt nó, thì Ngài cũng đặt Danh Ngài trong nơi đó. Đó là những gì Ngài đã nói ở đây. Ngài đã chọn để đặt Danh Ngài trong đó. Bây giờ chúng ta hãy tìm kiếm trong Kinh Thánh cho nơi này, vì đó là nơi mà Ngài đã đặt Danh Ngài.

107 Bây giờ chúng ta hãy đọc từ văn bản. Và tôi có một ghi chú nhỏ ở đây mà tôi...sáng nay, đến với tôi. Chúng ta hãy xem câu thứ 2 của chương này. Bây giờ, tôi không muốn giữ quá lâu, vì

những người, những người đang nối máy nghe ở ngoài này. Bây giờ câu thứ 2 của chương 16 này:

Do đó người sẽ dùng con sinh bằng những bầy của người và bầy gia súc của người, dâng làm lễ vượt qua cho CHÚA là Đức Chúa Trời người, trong nơi mà CHÚA sẽ chọn để đặt Danh Ngài ở đó.

¹⁰⁸ Bây giờ, anh em không thể lấy điều này...sự chân thành của anh em và tất cả những gì anh em muốn xưng nhận, anh em thật sự không thể đem nó đến bàn thờ Giám Lý, đến bàn thờ Báp-tít, đến bàn thờ Ngũ Tuần, nhưng có một bàn thờ ở đâu đó mà Ngài đã chọn để Ngài...đặt Danh Ngài trong đó, và Ngài sẽ gặp anh em tại nơi đó. Bây giờ, nếu anh em làm cho mọi thứ hoạt động thật tốt, nó sẽ hoạt động; mọi thứ đã được sắp xếp theo thứ tự. Nếu có một chỗ hở trong sợi dây điện đó, ngọn đèn đó sẽ không sáng lên; vì nó đã bị chôn xuống đất. Và khi anh em nhận lấy một trong những Lời Chúa hoặc một trong những vị trí của Ngài, và trong lòng anh em có những mục tiêu ích kỷ, nó sẽ chôn quyền năng của Đức Chúa Trời ngay tại đó. Nếu anh em làm điều đó vì anh em muốn trở nên thông minh, anh em muốn khác biệt với người khác, hoặc điều gì đó, ngay tại đó nó được bị chôn xuống đất, nó sẽ nổ cầu chì. Anh em sai trật. Anh em phải đến với sự chân thành, với tất cả tấm lòng mình, các động cơ và đối tượng của anh em, đặt ngay trên Đức Chúa Trời. Sau đó hãy tìm kiếm nơi *của Ngài*, tìm nơi Ngài đã phán, và mang nó đến đó. Hiểu không?

¹⁰⁹ Hãy nhìn Ma-thê và Ma-ri. Khi Chúa Jêsus quay trở lại, sau khi Ngài đã dạy cho họ Tin Lành này (Ánh Sáng trong thời của Ngài, Ngài là Đấng Mê-si), Ngài bị cảm ghét, chối bỏ. Ô, những người Pha-ri-si và các giáo hội khinh thường Ngài. Nhưng La-xa-rô đã chết, người anh em là người bạn thân thiết với Ngài. Ngài để người nằm đó; và họ sai người tìm đến Ngài, Ngài thậm chí đã không đến.

¹¹⁰ Nhưng hãy quan sát Ma-thê, thái độ của nàng. Nàng nói, “Lạy Chúa, nếu có Ngài ở đây.” Cho Ngài tước hiệu đúng của Ngài: Chúa, viết hoa C-h-ú-a, *Gia-vê*, Đức Giê-hô-va. Vinh quang thay! “Nếu có Ngài ở đây, anh tôi ắt đã không chết.” Sự sống và sự chết

không thể hội hiệp với nhau trong cùng một kênh, hay trong cùng một nhà. “Nếu có Ngài...Anh ấy hẳn đã không chết.”

¹¹¹ Chúa Jêsus phán với nàng, “Ta là sự sống lại và Sự Sống,” Đức Chúa Trời đã phán. Hiểu không? Khi Ngài đã phán, trước tiên, “Anh người sẽ sống lại.”

¹¹² Bà thưa, “Vâng, lạy Chúa, tôi thực sự tin điều đó. Là một người Do-thái, tôi tin rằng sẽ có một sự sống lại chung của những kẻ chết; và tôi tin anh của tôi cũng trung tín và, chân thành trong sự thờ phượng. Và tôi tin rằng Ngài là Đấng Mê-si đó, mà đã nói trong Kinh Thánh, bởi vì Đức Chúa Trời chứng thực Lời Ngài trong Ngài cho thấy Ngài là Sứ Giả của thời đại này. Ngài là Đấng Mê-si đó. Tôi tin rằng Ngài là Đấng Christ đó mà sẽ đến bởi vì các công việc của Ngài làm chứng rằng Đức Chúa Trời đã sai Ngài đến đây để làm Đấng Mê-si đó.”Ồ, chao ôi! Hãy quan sát những răng cửa bánh xe bắt đầu đi vào chỗ bây giờ. Hiểu không?

¹¹³ Vậy thì, bà có quyền để nói, “Tại sao Ngài không đến làm anh tôi sống lại? Tại sao Ngài không chữa lành cho anh ấy? Ngài đã chữa lành những người khác. Còn người bạn rất tốt nhất của Ngài, và bây giờ hãy xem điều đã xảy ra.” Không, không, kiểu mục tiêu đó không đi đến đâu cả.

¹¹⁴ “Tôi tin rằng Ngài đúng như Ngài đã được nhận diện trong Kinh Thánh. Tôi tin rằng đây là ngày mà Đấng Mê-si sẽ đến; chúng tôi đã trông đợi nó. Tôi không quan tâm những người còn lại nói gì. Tôi hết lòng tin bằng cả tấm lòng, bởi những gì tôi đã thấy và nghe bằng Lời, rằng Lời được chứng thực trong Ngài, rằng Ngài là Đấng Mê-si đó.” Xem đó, lắng sâu trong lòng mình, bà—bà có điều gì đó để cầu xin, nhưng bà phải đến ngay kênh thích hợp.

¹¹⁵ Chuyện gì xảy ra nếu bà chạy đến và nói, “Và rồi Ngài bảo tôi Ngài là Đấng Mê-si! Và thậm chí không được lịch sự cho lắm, người lịch sự để đáp lại yêu cầu của chúng tôi; khi chúng tôi cho Ngài ăn, và nuôi Ngài, và mọi thứ, và mất thì giờ cho Ngài, và rời khỏi các nhà thờ của chúng tôi, như Ngài đã ra lệnh cho chúng tôi để thoát khỏi chúng các giáo phái.” Hiểu không? “Và ở đây chúng tôi đã lìa bỏ nó, và bây giờ chúng tôi bị kể là những kẻ bị ruồng bỏ và phản loạn. Và tất cả mọi thứ chúng tôi đã làm cho

Ngài, và rồi thậm chí không phải phép lịch sự thông thường để trả lời lời mời gọi của tôi?” Vậy thì, thực ra, bà đã có quyền đó.

¹¹⁶ Giống như quý vị nói về mái tóc ngắn của mình, “Tôi là một công dân Mỹ. Tôi có thể mặc quần đùi, làm bất kỳ điều gì mà tôi muốn, nó không phạm pháp.” Đó là quyền của bạn, nhưng một con chiên luôn từ bỏ quyền của mình. Ừ-m. Nếu anh chị em là chiên! Nó thì không có gì ngoài bộ lông, nó từ bỏ điều đó. Đó là những quyền mà Đức Chúa Trời ban cho nó, nhưng nó từ bỏ quyền đó.

¹¹⁷ “Tôi có quyền tham gia bất kỳ hệ phái nào.” Điều đó hoàn toàn đúng, nhưng anh em từ bỏ điều đó. Hiểu không?

¹¹⁸ Bà từ bỏ tất cả những gì bà có quyền, để nhận ra Lời Đức Chúa Trời bày tỏ ngay trước mặt bà.

¹¹⁹ Ngài phán, “Ta là sự sống lại và Sự Sống. Kẻ nào tin Ta, thì sẽ sống, mặc dù đã chết rồi. Còn ai sống và tin Ta sẽ không bao giờ chết. Người tin điều này không?” Xem đó, có thêm một mệnh đề ngắn nữa mà bà không thích. Hiểu không?

¹²⁰ “Vâng, lạy Chúa! Tôi tin Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống!” Ồ thưa anh em, mọi thứ đã sẵn sàng để bắt đầu ngay lúc đó. Hiểu không?

¹²¹ “Các người để người ở đâu?” Hiểu không? Và anh em biết những gì đã xảy ra.

¹²² Thấy đó, anh em phải đến đúng nơi đó trước khi Ngài sẽ nhận của lễ của anh em. Xem đây, phải đi vào nó. Bây giờ, hãy xem.

...trong nơi mà CHÚA sẽ chọn để đặt Danh Ngài ở đó.

Người sẽ không ăn bánh có men trong đó;...

¹²³ Điều đó làm hình bóng cho điều gì trong của lễ? Đừng trộn lẫn nó với bất kỳ tín điều nào, nó phải là Lời. “*Bánh không men.*” Men là thứ...Anh em biết men là gì trong bất cứ thứ gì. “Một chút men làm dậy cả đồng bột,” cả đồng bột là Thân Thể. Anh em không thể đặt một giáo phái hay tín điều vào Đấng Christ. Không, thưa quý vị, nó sẽ không hoạt động.

124 Anh em còn nhớ sứ điệp tối thứ Năm tuần trước không? Người chồng cũ của anh chị em đã chết. Đúng vậy. Người Chồng mới của anh chị em là Lời.

...bảy ngày người sẽ ăn bánh không men trong đó,...

125 “*Bảy ngày*,” điều đó tiêu biểu cho cái gì? Bảy Thời Đại Hội Thánh hoàn chỉnh, bảy ngày. Tại sao họ phải ăn nó trong bảy ngày? Trước cái gì? Trước khi đi ra. Và cả thời đại hội thánh, từ đầu đến cuối, chỉ phải sống dựa vào Lời Đức Chúa Trời của thời đại đó. Vì vậy, tín điều La Mã, Giám Lý, Báp-tít, và tín điều Ngũ Tuần của các bạn đều chết.

126 Bây giờ hãy xem.

...trong đó, thậm chí bánh hoạn nạn;...

Bị ngược đãi vì Nó; Luther, Wesley, những người Ngũ Tuần; tất cả đều bị bắt bớ, và anh em cũng vậy.

...vì người ra khỏi xứ Ê-díp-tô vội vàng;...hầu cho người có thể trọn đời còn lại khi... người nhớ ngày khi mình đã ra khỏi xứ Ê-díp-tô trọn đời của mình.

Và ở đó sẽ không nên thấy men trong...với người hay khắp địa phận người bảy ngày;...

127 Trong Cô Dâu xinh đẹp của Đấng Christ, sau sự chết của Nàng qua những Thời kỳ Tăm tối bởi đế chế Rô-ma, mà Nàng phải chết, “Trừ phi hạt lúa mì rơi vào trong lòng đất.” Chàng Rể phải đến, Kiệt Tác hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Tất cả anh em đã nghe sứ điệp của tôi về điều đó.

128 Một ngày nọ, tôi đứng tại Forest Lawn, Los Angeles, và tìm tôi giạt nảy lên. Có bao nhiêu người đã từng ở Forest Lawn? Có một...bức tượng của Môi-se bởi—bởi...angelo, tôi tin là như vậy, Michelangelo. Và đó là một bức tượng hoàn hảo, tất cả, trừ đầu gối phải; có một vết sâu khoảng nửa tấc. Và người hướng dẫn...Tôi đang nhìn, và anh ấy đã chỉ nó cho tôi. Anh ấy nói, “Michelangelo đã dành cả đời cố gắng để—để làm...Ông ấy là một nhà điêu khắc, và ông đang cố gắng tạo ra hình ảnh của Môi-se. Trong tâm trí của mình, ông đã nghĩ đến Môi-se nên trông như thế nào. Ông đã có trong lòng điều đó, Môi-se sẽ trông như thế nào. Và sau đó ông đã dành cả cuộc đời của mình; đọc một chút ở

đây, và chà cọ nó, đứng lui lại và nhìn vào nó. Năm này qua năm khác, ông đã tiếp tục làm nó. Cuối cùng khi nó được hoàn thành, và ông lui lại và đặt giẻ lau và cái búa xuống, ông nhìn vào bức tượng. Hình ảnh của Môi-se thật quá hoàn hảo mà ông đã ấp ủ trong lòng, cho đến nỗi ông đã trở nên quá kích động, ông chụp lấy chiếc búa và đánh nó, la lên, ‘Nói!’” Nó được gọi là *Kiệt Tác của Michelangelo*. Điều gì đó tuyệt vời ở nhà điêu khắc đó, tầm nhìn mà ông đã có về những gì Môi-se phải có, chỉ miêu tả theo trong hình bóng của Đức Chúa Cha vĩ đại.

¹²⁹ Trước khi sáng thế, Ngài đã có trong lòng Ngài một Con, vì Ngài là Cha. Nhưng nó vẫn nằm trong các gien của Lời Ngài. Và Ngài đã tạo ra một người đàn ông, và Ngài phải đặt người vào quyền đạo đức tự do, nhưng người đó đã sa ngã. Song Điều Khắc Gia vĩ đại, Đức Chúa Trời, đáng đã tạo nên con người từ bụi đất, Ngài không dừng lại tại đó, Ngài bắt đầu tạo nên con người trở lại. Và Ngài đã làm nên một Nô-ê, ông đã chết trong tình trạng say rượu. Ngài đã tạo ra một Môi-se không tuân giữ Lời Ngài. Ngài đã tạo nên các tiên tri chạy trốn thời kỳ khó khăn. Và Ngài không ngừng uốn nắn và nhào nặn cho đến mãi về sau khi Ngài muốn có một—một kiệt tác, để phản ánh Ngài, bản chất của Ngài, những gì trong lòng Ngài là một người con trai sẽ có.

¹³⁰ Một ngày nọ, dưới sông Giô-đanh, sau khi Kiệt Tác đó đã được hình thành và được tạo nên, tại đây Ngài đã giáng xuống trên một...trên đôi cánh Chim Câu, phán, “Này là Người!” Ngài đã quá đổi nóng cháy với Kiệt Tác này cho đến nỗi Ngài đánh Ngài trên Đồi Sọ, để Ngài sẽ chết cho phần còn lại của chúng ta, những người không hoàn hảo; hầu cho qua sự đổ Huyết của Ngài, Ngài có thể mang nhiều kiệt tác (là Cô Dâu) đến cho Con Ngài. Kiệt Tác bị sọ bởi vì sự nóng cháy của Đức Chúa Trời muốn nhìn thấy một Kiệt Tác như vậy, Ngài đã đánh đập Ngài vì tất cả chúng ta. Hiểu không? Ở đó, Ngài đã chết, để hoàn thiện chúng ta, những người không hoàn hảo. Kiệt Tác.

¹³¹ Chú ý, ở đây Ngài đã phán:

...bây ngày các người sẽ ăn bánh không men này...

¹³² Bây giờ, bánh được làm hình bóng. Chúa Jêsus phán, “Người ta sẽ không sống chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng bởi mọi Lời.”

Không chỉ—chỉ một Lời ở đây và ở đó như những giáo phái bảo cho anh em hãy tin Nó. Nhưng Lời của Đức Chúa Trời là hoàn hảo! Đó là chính Đức Chúa Trời trong thể văn tự, được gọi là “Dòng dõi.” Và niềm tin đúng đắn vào Lời đó sẽ mang Dòng dõi đó đến với Sự Sống của nó.

133 Đó chính xác là những gì các bạn thấy vào ban đêm trong sự phân biệt, và tất cả những thứ khác, bởi vì đó là một lời hứa mà Đức Chúa Trời đã tuyên bố. Và Ngài đã đứng bên cạnh tôi và nói với tôi điều đó, và nói với tôi “những kẻ giả mạo này sẽ dấy lên, nhưng hãy vững vàng.” Tôi tin Nó. Và không có động cơ ích kỷ, để làm tổn thương bất kỳ ai, nhưng để tôn kính Đức Chúa Trời và làm công việc Ngài kêu gọi tôi làm, đó là lý do tại sao tôi nói những điều này. Và Đức Chúa Trời xác nhận điều đó trở lại, và nhận của lễ dâng và của tế lễ, bằng cách chứng minh nó là Lễ thật. Không có câu hỏi cho Nó! Bây giờ hãy xem Lời đó!

134 Bây giờ, chúng ta nhận thấy ở đây, “*Bấy ngày*,” đó là cho mọi thời đại hội thánh. Bây giờ, khi Kiệt Tác đó đã phải chết, để được sống lại để cứu chuộc tất cả chúng ta. Sau đó Ngài có một hội thánh được thiết lập theo thứ tự vào Lễ Ngũ tuần, nhưng Hội thánh đó phải trải qua một sự hy sinh; và thế giới La Mã đã giết nó, đặt nó xuống đất.

135 Như là tác giả của quyển sách này, tôi không thể nghĩ về điều đó bây giờ, song người ta đã nhạo cười tôi thật nhiều, và nói, “Thuộc về hết thấy những con quỷ, đó là William Branham.” Đây, đó là những gì ma quỷ cố nói. Nó nói, “Các khả tượng và các thứ,” nói, “đó là thuộc về ma quỷ,” người đó nói, “hoặc, ông ta là một loại người thôi miên gì đó, hay là hành động theo nhận thức siêu nhiên.” Thế giới trí khôn luôn luôn cố gắng để hình dung ra Nó.

136 Đó là nơi họ đã cố hình dung Chúa Jêsus. “Làm thế nào Ngài làm những điều này? Điều gì đã làm nó?”

137 Ngài phán, “Ta hỏi các người một câu. Chức vụ của Giảng Báp-tít... Là bởi Đức Chúa Trời hay bởi con người?” Hiểu không?

138 Nói, “Chúng tôi không thể trả lời.”

¹³⁹ Ngài phán, “Ta cũng không nói cho các người biết.” Đúng vậy. Họ tiếp tục. “Kể từ đó không còn ai hỏi Ngài điều gì nữa.” Hiểu không? Ngài thực sự lìa khỏi họ, Ngài không nói với họ điều gì về Điều đó; không phải là việc của họ. Ngài có một công việc để thực hiện và Ngài đã hoàn thành công việc đó.

¹⁴⁰ Xin Chúa giúp chúng ta để làm giống như vậy. Chúng ta không phải trả lời những câu hỏi của ma quỷ, đúng vậy, “Nếu người là vậy, hãy làm *như vậy như vậy*.” Là một thầy giảng, anh em chịu trách nhiệm cho Phúc Âm đó, và chỉ thế thôi; không phải Nó được viết như thế nào, nó chỉ có trách nhiệm để nói ra Điều đó.

¹⁴¹ Và như là một người hầu việc, nếu anh em là một tiên tri, anh em chịu trách nhiệm trước Đức Chúa Trời. Và nếu những khái tượng đến nó làm sáng tỏ lời Kinh Thánh này và cho thấy Nó là gì, anh em chịu trách nhiệm cho mọi Lời ở trong Kinh Thánh đó, bởi vì hết thấy Nó được viết bởi những người giống như anh em. “Đời xưa, Đức Chúa Trời đã cảm động, các đấng tiên tri, để viết Kinh-...Kinh Thánh.” Hiểu không? Và không một nhà tiên tri chân chính nào của Đức Chúa Trời có thể phủ nhận một Lời của Nó, nhưng tin mọi Lời và giảng giống như vậy. Và rồi Đức Chúa Trời có bốn phận từ trong kênh đó làm cho Lời đó ứng nghiệm một cách chính xác theo cách Nó được hứa, Hạt giống sẽ lớn lên.

¹⁴² Bây giờ, hãy chú ý một lần nữa, nhanh chóng, chúng ta thấy ở đây rằng tất cả bảy ngày mà bánh này sẽ được ăn, qua Bảy Thời đại Hội thánh. Bây giờ, khi nó phải chết đi và đi vào trong đất.

¹⁴³ Và nhà phê bình này đã nói về tôi, nói, “Về một Đức Chúa Trời mà người các ông tôn thờ, lại có thể ngồi trong những Thời kỳ Đen tối và nhìn xem họ, những người mẹ mang thai, một số người trong họ với những đứa con nhỏ trong đôi tay của họ, những người chân thành, bị ném vào những quyết đấu trường, và những con sư tử xé xác họ thành từng mảnh, và họ la hét; treo họ lên trên những cây thập tự và thiêu cháy họ; lột trần những người phụ nữ, những trinh nữ trẻ, và ném trở lui giống như thế này, và thả sư tử vào trên họ.” Nói, “Một Đức Chúa Trời có thể ngự trên Thiên đàng, được cho là ở trên ngai của Ngài, và nhìn xuống và nói Ngài thích cảnh đó,” nói.

144 Thế thì, xem đây, đó là quan niệm trí tuệ mà thuộc về ma quỷ. Nếu là con người thuộc linh, anh ta ắt biết rằng hạt lúa mì đó phải chết đi, nó phải được chôn trong một giáo đường La-mã.

145 Nhưng rồi mầm nhỏ bé đầu tiên của Sự sống xuất hiện trong cuộc cải chánh bởi Martin Luther, rằng, “Người công bình sẽ không sống bởi bánh được linh mục chúc phước, nhưng bởi Lời Đức Chúa Trời. ‘Người công bình sẽ sống bởi đức tin!’” Nó sinh ra hai nhánh nhỏ. Hạt lúa mì bắt đầu lớn lên.

146 Rồi đến John Wesley, thêm vào điều đó. (Còn có nhiều người khác nữa, mà...Zwingli và những người khác sinh ra và bác bỏ sự sinh ra đồng trình, và nó chỉ chết dần.) Song rồi đến những người Giám Lý, tua, phấn, thời đại truyền giáo. Và họ đã rao giảng sự nên thánh; đã thêm vào trong tua.

147 Rồi đến những người Ngũ Tuần trong vỏ trấu, rất nhiều đến nỗi, lừa dối được những kẻ được Chọn. Trông giống như một hạt lúa mì thật, nhưng mở ra, không có lúa mì nào cả. Song Sự sống đang đi xuyên qua vỏ trấu.

148 Bây giờ, anh em có để ý, cứ mỗi ba năm sau một—một buổi nhóm lớn, điều gì xảy ra? Trở thành một giáo phái. Nhưng hai mươi năm trôi qua và chúng ta không có giáo phái. Chiên Con yêu dấu sắp chết, xin đừng bao giờ làm điều đó. Nếu tôi chết trong thế hệ này, xin dân sự là những người tin Sứ điệp này vẫn không bao giờ ủng hộ cho một giáo phái! Đức Chúa Trời sẽ...Anh em sẽ chết ngay tại chỗ của mình! Hãy nhớ điều đó! Ngay chính giờ mà anh em đề cập đến giáo phái giữa vòng anh em, tôi không quan tâm anh em chân thành như thế nào, nhận lấy con người làm lãnh đạo của anh em thay vì Đức Thánh Linh để khẳng định Lời này, đó là giờ anh em chết! Hạt giống chân chính không thể như vậy, bởi vì không có gì còn lại sau hạt giống, nó trở lại giống như đã có lúc ban đầu. Chính Cô Dâu mà đã ngã xuống đất để sinh ra hạt lúa mì một lần nữa.

149 Để ý:

...bây ngày các người sẽ ăn bánh không men...

150 Và tại đó sẽ ở với Cô Dâu...

¹⁵¹ Bây giờ, các bạn những người mà đã có người mẹ già Giám Lý đang kêu lớn đó, và vân vân, điều mà các bạn tự hỏi “Nếu bà ấy không nói tiếng lạ, bà ấy sẽ không ở đó.” Đó là một lời nói dối! Bà đã có cùng Đức Thánh Linh không hề thay đổi đó mà anh em có hôm nay, nhưng ở trong dạng tua, không phải là sự phục hồi các ân tứ. Nhưng cả bảy ngày, chỉ ăn bánh không men, là Lời. Họ, trở lại, họ đã lập giáo phái, họ chết. Họ là thân, họ sẽ bị tiêu gộp lại và đốt. Nhưng Sự Sống vẫn đi thẳng qua. Và điều gì xảy ra? Tất cả Sự Sống mà đã ở trong thân, trong tua, trong vỏ trấu, tất cả đều cuộn lại trong lúa mì. Và cũng chính Đức Thánh Linh đó mà đã mang đến Luther, mang đến Wesley, mang đến những người theo phái Ngũ Tuần, kết thúc trong Cô Dâu ở sự sống lại.

¹⁵² “Bảy ngày, hãy ăn bánh không men.” Không một chút men nào được tìm thấy trong vòng Cô Dâu, không—không một từ nào được thêm vào, không chút gì cả. Hãy nhớ, một từ đã gây ra mọi cái chết trên trái đất; mọi đứa con ngoài giá thú được sinh ra bởi vì Ê-va, hội thánh đầu tiên, cô dâu của A-đam đầu tiên, đã nghi ngờ Lời Đức Chúa Trời và chấp nhận một giáo phái, hay một tri thức, hay những ngoại lệ trường lớp của Nó; bởi vì Nó đã được lý luận, rằng, “Chắc chắn, Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời tốt lành.” Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời tốt lành, nhưng Ngài cũng là một Đức Chúa Trời công bình. Chúng ta phải tuân giữ Lời Ngài! Trường học, nó đã chấp nhận điều đó.

¹⁵³ Đó là nơi mà một số thanh niên thần học viện, không nghi ngờ một sự kêu gọi trong đời các bạn, nhưng các bạn chạy đến một trường Kinh Thánh nào đó để tiêm giáo lý này vào các bạn, và đó là nơi các bạn chết...Hãy ở lại với Đức Chúa Trời và Lời của Ngài. Họ sẽ không cho phép các bạn; hoặc, các bạn thậm chí không thể thuộc hội chúng của họ, sẽ không chấp nhận các bạn trên bục giảng. Vậy hãy để họ có nó, hãy để kẻ chết chôn kẻ chết, chúng ta hãy đi theo Đấng Christ là Lời.

¹⁵⁴ Bây giờ, bảy ngày sẽ không có men pha trộn trong Cô Dâu, Hội thánh, bảy ngày.

¹⁵⁵ Bây giờ để ý. Bây giờ như không...

Và không nên thấy bánh men trong nhà người hay trong khắp địa phận người bảy ngày;... (Của lễ tại đây

là một hình bóng: Cô Dâu đến từ Cửa Lễ chính là Đấng Christ.) ...*cũng chớ có bất cứ thứ gì của thịt con sinh, mà người đã dâng lúc chiều của ngày thứ nhứt,*...

156 Và còn nhớ—còn nhớ chúng ta đã vừa đi qua các Thời đại Hội thánh như thế nào không? Sứ giả cho hội thánh luôn luôn đến ngay vào lúc hấp hối của thời đại hội thánh khác, luôn luôn vậy. Sự hấp hối trong Ngũ Tuần sanh ra sự cất lên của Cô Dâu. Hiểu không? Sự sắp chết của Luther đã sinh ra Wesley. Hiểu không? Sự chết của Wesley đã sanh ra Ngũ Tuần. Sự hấp hối của Ngũ Tuần đã mang đến Sứ điệp bây giờ. Đây, nó ở ngay đây, được mô phỏng tất cả qua Kinh Thánh. Không có câu nào trong Kinh Thánh ngoài những gì kết nối ngay giữa câu này với câu kia. Hiểu không? Tất cả những hình bóng này. Tôi không được học hành, nhưng tôi có Đức Thánh Linh mà chỉ cho tôi qua một kênh khác để dạy nó từ, từ thiên nhiên; và đó là bởi Lời. Phải là Lời, những điều được hứa hẹn.

...thịt...của lễ ngày đầu tiên...thậm chí, không để lại cho đến sáng mai.

157 Bây giờ, ngay cả Luther, người có Lễ thật và đã dạy hội thánh “người công bình sẽ sống bởi đức tin.” anh em không muốn bám víu điều đó là tín lý trọn vẹn, trong thời đại Giám Lý. Các bạn sẽ làm gì? Đốt nó bằng lửa. Đã là hình bóng về điều gì? Giáo phái mà đi ra khỏi Lời đó là vỏ trấu, cọng, trấu, phải được đốt bằng lửa. Phần giáo phái mà nó đi qua không được để lại, phải chết. Đừng để nó lại cho đến lúc mở ra một thời—thời đại khác, hãy đốt nó đi! Ngài đang nói chuyện bây giờ với Cô Dâu tại đây, chỉ là Cô Dâu, đi qua mọi thời đại.

158 Hãy chú ý đẹp như thế nào, “Huyết của chiên con.” Đây là Thân Thể của Đấng Christ, Cửa Lễ: huyết của chiên con trên cửa. Bây giờ, hãy nhớ, chiên con bị giết là một hình bóng về Đấng Christ.

159 Hoặc chúng ta có thể mất nhiều thời gian, nhưng tôi không có...chỉ vài phút nữa để ở lại đây. Tôi có thể phải dừng lại và bắt đầu lại vào tối nay, đây, vì chúng ta mất quá nhiều thời gian. Nó thì...Tôi có hai mươi trang bài giảng này tại đây, với các ghi chú, về một đề tài này.

¹⁶⁰ Bây giờ lưu ý, về điều này, chiêm—chiêm con là Đấng Christ theo nghĩa bóng. Hay tôi nói điều đó có đúng không? Hình bóng; Đấng Christ là Chiêm Con. Ngài phải là chiêm đực, chiêm đầu lòng của chiêm mẹ; hay chiêm cái, mà anh em chọn để gọi nó. Đó phải là con đầu lòng của nó. Và nó phải được kiểm tra trước tiên xem thử có tí vết gì không.

¹⁶¹ Vậy thì, Đấng Christ đã được kiểm tra; chiêm đầu lòng từ chiêm mẹ, trinh nữ Ma-ri. Và được thử nghiệm bởi điều gì? Satan chống lại Lời. Khi hắn đánh Ê-va, nàng sa ngã; đánh vào Môi-se, ông đã sa ngã; nhưng khi hắn bay lên chống lại Đấng Christ, và cố sức trích dẫn Kinh Thánh để chứng minh rằng Ngài là sai, ừ-m, hắn nhận thấy rằng đó không phải là Môi-se. Hiểu không? Ngài đã bị thử nghiệm. Những gì đã làm...hắn quay lại, hắn nói, “Nếu Người là Con Đức Chúa Trời. Bây giờ người ta nói với ta Người làm những phép lạ, và họ bảo ta rằng chính Đấng Mê-si làm điều đó. Vậy thì, nếu là thế, Người bị đói, Người chưa ăn, hãy biến những bánh này thành, hay là, những hòn đá này thành bánh, và ăn đi.”

¹⁶² Ngài phán, “Có lời chép rằng, ‘Người ta sống không chỉ nhờ bánh mà thôi.’” Tín điều của anh em, và vân vân. Nhưng bởi điều gì? Mọi Lời! Một phần của Lời? “Mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Đó là điều con người sống bởi. Hiểu không? Chiêm Con được thử nghiệm, xem Ngài có bị sa ngã chỗ nào không.

¹⁶³ Những người Pha-ri-si nói, “Ồ thưa Thầy, Thầy là Tiên tri trẻ, chúng tôi nghĩ Thầy thật tuyệt vời. Thầy thật nhân lành.”

¹⁶⁴ “Sao các người gọi Ta là nhân lành? Chỉ có một Đấng nhân lành, và đó là Đức Chúa Trời. Các người tin điều đó không?”

¹⁶⁵ “Ồ, vâng. Đức Chúa Trời.”

¹⁶⁶ “Ồ, thế thì, Ta chính là Đấng ấy.” Ừ-m. “Người nói có một Đấng nhân lành duy nhất. Tại sao các người gọi Ta là ‘nhân lành’ khi các người không tin Ta là Đức Chúa Trời?” Ừ-m. “Vậy sao các người gọi Ta là nhân lành? Điều gì khiến các người làm thế? Điều gì hà hơi cho các người nói điều đó, khi các người biết chỉ có một đấng nhân lành duy nhất, và đó là Đức Chúa Trời?”

167 “Chúng tôi biết Ngài không trọng chức vị con người hay lời của địa vị họ. Chúng tôi biết điều đó.” Cố gắng...Ngài đã biết kẻ giả hình ấy. Hiểu không?

168 Ngài đã được thử thách để xem Ngài đang đứng ở đâu, đây, được thử nghiệm về mọi mặt, được thử nghiệm như chúng ta được thử nghiệm. Nhưng Ngài không nhượng bộ chút nào. Không, thưa quý vị! Đó là Con Đức Chúa Trời.

169 Và chiến con được xét nghiệm, và bị giữ trong mười bốn ngày. Đó là hai ngày Sa-bát, hay hay hai thời đại. Một là cho người Do Thái, mà họ đã dâng chiến con trong hình bóng; một dành cho dân Ngoại, mà có Chiến Con thật, và tất cả họ đều được hoàn hảo bởi việc tin Chiến Con này sẽ đến. Nhưng Ngài đã bị cám dỗ mười bốn...hoặc xét nghiệm mười bốn ngày, Ngài là Lời.

170 Và anh em có thể nghiên cứu Cựu Ước, nói “Nó lên án Tân Ước.” Anh em sai! Cựu Ước chỉ làm chứng về Tân Ước.

171 Một người đã định thách thức tôi cách đây không lâu, nói, “Có chuyện gì với anh ấy vậy?” Nói, “Ồ, thậm chí ông ta dạy ngoài Cựu Ước.” Một thầy giảng Cơ-đốc, hãy suy nghĩ về điều đó. Nói, “Cựu Ước đã chết và biến mất.”Ồ, không!Ồ, không! Đó chỉ là một thầy hiệu trưởng, tỏ cho thấy những gì đã được viết trên tường. Hiểu không? Đúng thế.

172 Bây giờ, hãy xem, mười bốn ngày đã được thử nghiệm, đó là Đấng Christ. Bây giờ để ý, lúc đó Ngài đã bị giết vào chiều tối, sẽ bị giết, là Chiến Con. Đấng Christ đã chết vào lúc chiều tối, buổi chiều. Và rồi để ý, lúc đó Ngài cũng đã...

173 Huyết đã được đặt trên các ngưỡng cửa, hãy xem, mà huyết là sự sống của con vật. “Người sẽ ăn thịt của chúng; nhưng huyết là sự sống, phải đổ đi.” Hiểu không? Nó là...Dòng huyết đã được bôi trên ngạch cửa của nhà nơi của lễ được nhậm. Vinh hiển thay! Sự Sống là gì? Danh. Mà...Ngài đã đặt danh của người đó...Đi đến cửa, và anh em nhìn, xem tên trên cửa là gì trước khi anh em rung chuông. Hiểu không? Dòng huyết được bôi trên ngạch cửa như là một hình bóng về của lễ dâng ở bên trong là gì.

174 Bây giờ chúng ta sẽ tìm nơi thờ phượng, ngay qua đó, đi qua Huyết đó. Để ý, huyết trên cửa đang nói lên tên của cái gì đang

diễn ra...ở bên trong, chúng ở trong đó. Nơi thờ phượng của chúng ta, Chiên Con, là Lời. Chúng ta biết điều đó.

¹⁷⁵ Bây giờ, câu thứ 4, để ý, “Không để lại bánh nào, không để lại của lễ nào,” hay, nhận một của lễ nào từ một thời đại đến thời đại khác.

¹⁷⁶ Cố gắng quay lại và nói, “Ồ, chúng tôi là tín đồ Luther, chúng tôi muốn đến đây,” các bạn phải chết ở thời đại Luther để được sinh ra ở thời đại Wesley. Các bạn phải chết ở thời đại Wesley để được sinh ra trong thời đại Ngũ Tuần. Và các bạn phải chết trong thời kỳ Ngũ Tuần, không để điều gì còn lại cả, hãy đốt nó bằng lửa, bởi vì nó sẽ bị cháy như cọng lúa mì mọc ra. Thân cây, giáo phái, nó phải bị đốt cháy. Vì vậy, đừng mang theo giáo phái của các bạn qua trong Sứ điệp mới này. Đây là Lời bây giờ. Đó là những gì đã lập nên giáo phái, thân; nó mang Điều đó, đúng vậy; nhưng Nó đi vào ở đây, rồi thân chết đi. Nó là vật mang, giáo phái, nhưng Lời cứ đi tiếp. Vâng, Lời cứ đi tiếp.

¹⁷⁷ Bây giờ lấy câu thứ 5 và thứ 6. Để ý, “Không...” Bây giờ chúng ta hãy lấy câu thứ 5 và thứ 6.

Người không được giết con sinh về lễ vượt qua trong một cổng thành nào, mà CHÚA là Đức Chúa Trời người ban cho người:

¹⁷⁸ Bây giờ hãy nhớ, “Không có trong bất kỳ cổng nào trong những cổng này.” Chúa cho phép các bạn có những giáo phái này, hãy xem, “các cổng này.”

Nhưng chỉ trong nơi mà CHÚA...Đức Chúa Trời người sẽ chọn để Danh Ngài ở...

¹⁷⁹ Đó là Cổng, nơi duy nhất. “Không có trong cổng nào trong những cổng này.” Nhưng Đức Chúa Trời có một Cánh Cổng.

¹⁸⁰ Anh em nói, “Mỗi sáng tôi đi vào cánh cổng Giám Lý.” Đó là giáo hội. “Mỗi sáng tôi đi vào cổng Công giáo.” Ủ-m. Chà, Chúa cho dân Ngài ra vào các cổng. Đức Chúa Trời để dân sự của Ngài đi vào trong giáo hội Công giáo, giáo hội Giám Lý, giáo hội Trưởng Lão, tất cả họ, những người Ngũ Tuần. Chắc chắn, nhưng không...anh em đừng thờ phượng Chúa trong cổng đó.

Hiếu không? Nhưng Chúa có cánh cổng nào đó. Vinh quang thay! Ngài có một Cánh Cổng.

Nhưng tại nơi mà CHÚA là Đức Chúa Trời người...chọn để đặt Danh Ngài, tại đó...người sẽ dâng của lễ vượt qua vào lúc chiều tối...

181 Rê-bê-ca đã tìm thấy Y-sác khi nào? Ê-li-ê-se đã gọi nàng làm cô dâu khi nào? Lúc chiều tối!

Sẽ có Ánh sáng khoảng chiều tối,
Con đường đến Vinh hiển anh em chắc chắn sẽ
tìm thấy;
Trong con đường nước đó là Sự Sáng hôm nay,
Được chôn trong trong Danh tôn quý của Chúa
Jêsus.
Trẻ và già, ăn năn hết thảy tội lỗi mình,
Đức Thánh Linh chắc chắn sẽ bước vào;
Những Ánh sáng chiều tối đã đến,
Đó là sự việc rằng Đức Chúa Trời và Đấng
Christ là một.

182 Đó là sự bắt đầu của Nó, bây giờ, nàng ở ngay trong Ánh Sáng Cô Dâu. Hiếu tôi muốn nói gì không?

183 Tốt hơn là tôi nên kết thúc ở đây, bắt đầu lại vào tối nay, bởi vì tôi không muốn anh em bỏ qua điều này, anh em thấy đấy. Không, không, đã—đã đến giờ ăn tối. Chà, chà, tôi có quá nhiều ghi chú được viết ở đây.Ồ, chào ôi! Còn về tối nay, điều đó sẽ tốt hơn chứ? [Hội chúng nói, “Không. Bây giờ.”—Bt.] Hả?Ồ, nếu anh em...Anh em muốn chỉ cố thêm chút nữa không? [“Vâng. Amen.”] Được rồi, thế thì chúng ta hãy đi xa hơn một chút, chúng ta sẽ nhanh lên ngay. Điều đó thế nào?

184 Bây giờ, đi vào ở chỗ nào? “Các người sẽ không đi vào bất kỳ cổng nào mà Chúa là Đức Chúa Trời đã ban cho các người, nhưng ở cổng mà Chúa sẽ đặt Danh Ngài tại đó.” Không đi vào nhà của—của cổng là cái cửa. Đúng không? Đức Chúa Trời sẽ đặt Danh Ngài trước cửa, và anh em sẽ không...Đó là cổng dẫn vào nơi thờ phượng, đền thánh. Anh em không đi vào đó với của lễ của mình cho bất kỳ cánh cổng nào trong những cổng này,

nhưng trong cổng mà Chúa là Đức Chúa Trời chọn để đặt Danh Ngài vào. Hiểu không?

¹⁸⁵ Bây giờ, Ngài đã làm điều đó chưa? Cổng đó ở đâu? Trong Thánh Giăng 10, Chúa Jêsus nói, “Ta là Cánh Cổng, Cái Cửa. Ta là Cánh Cửa đến Nhà Đức Chúa Trời. Ta là Cánh Cửa chuồng chiên.” Không phải là chuồng dê, mà là chuồng chiên. Hiểu không? “Ta là Cánh Cửa chuồng chiên. Người nào đi vào trong Cửa này, được an toàn.”

¹⁸⁶ Và bây giờ chúng ta có thể nán lại một thời gian dài về điều đó. Nhưng, để tiết kiệm thì giờ, Ngài là Cánh Cửa đến chuồng chiên đó. Bây giờ, chúng ta cần lưu ý ở đây, những hình bóng và kiểu mẫu thực sự được trông thấy ngay tại đây, nhưng tôi...nếu tôi lấy trang đó tôi có thể...sẽ giữ anh em lại một lát.

¹⁸⁷ Được rồi, để ý, điều này mang lại một cái nhìn hoàn hảo, Chúa Jêsus Christ. Vì tất cả Cựu Ước là hình bóng về Ngài, tất cả những ngày lễ hội, hết thấy sự thờ phượng, và mọi thứ. Và tôi đã viết ra ở đây, dưới dòng Kinh Thánh này, “Giải thích điều đó.” Đó là chỗ sẽ mất nhiều thời gian. Giải thích làm thế nào mọi lễ hội...Ngay cả của lễ dâng bằng bột cũng là một hình bóng về Đấng Christ. Chúng ta hãy lấy điều đó làm thí dụ.

¹⁸⁸ Một lần có một—một trường học được gọi là trường học của các mục sư truyền đạo, hoặc trường học của các nhà tiên tri. Họ đào tạo, những tiên tri có học vấn. Và có lần, một tiên tri chân chính được Đức Chúa Trời kêu gọi đi đến thăm họ. Chà, họ muốn tỏ ra lịch sự với nhà tiên tri già một chút, vì vậy một trong số họ đã đi ra ngoài và chọn một bó lớn những gì ông ta nghĩ là đậu; nhưng chúng là bí độc, và ông định cho họ ăn món đó.

¹⁸⁹ Ồ! Chúng ta đã có biết bao nhiêu là món thần học! Hiểu không? Đúng. Họ đang nấu điều gì đó. Hiểu không? Họ có các món Giám Lý, món Báp-tít, món Ngũ Tuần. Nhưng, anh em thấy đấy, họ là loại tăng trưởng thứ hai, loại có thể tĩa khỏi cây. Đấy, không phải ở trong Cây Nho chính. Mang những trái chanh, trái nho, và vân vân; không phải cam, nhưng mà xưng là cam lai.

¹⁹⁰ Hãy để ý lần nữa. Bây giờ, trong điều này—trong điều này, khi Ê-li đến gần và nhìn chúng, và thấy rằng đó là những quả

bầu độc mà sẽ giết chết mọi người trong số họ, họ nói, “Than ôi, chúng ta đã có sự chết trong nôi!”

¹⁹¹ Ông nói, “Hãy mang đến cho ta một nắm bột.” Và ông ném nắm bột vào nôi đó, ông nói, “Bây giờ được rồi, hãy ăn những gì anh em muốn.” Nó đã thay đổi sự chết qua sự sống.

¹⁹² Và của lễ dâng bằng bột mà đã được dâng cho Đấng Christ... Ngài là của lễ dâng bằng Bột, và của lễ dâng bằng bột phải được nghiền với nhịp quay nào đó để làm cho mỗi chút bột nhỏ đều giống như nhau, tỏ cho thấy rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài vẫn y nguyên dấu có đặt vào trong giáo phái của anh em và nó sẽ sống: Lời! Đấng Christ là Lời, tất cả những hình bóng của mọi thứ: đèn tạm, bánh—bánh—bánh trần thiết, mọi thứ. Miếng bánh bị bẻ ra dưới đĩa là thân thể bị vỡ ra của Ngài, mà những người Do-thái không thể giải thích cho đến bây giờ tại sao họ làm điều đó. Hiếu không? Và tất cả những điều khác làm hình bóng về Ngài.

¹⁹³ Bây giờ, thế thì, Ngài xét thấy, chúng ta thấy tất cả những giáo phái và tín điều bị bỏ lại ở đằng sau bây giờ; vì Ngài là Lời tinh khiết, không thay đổi của Đức Chúa Trời, là bánh không men, Thánh Giăng 1. Đúng vậy, Ngài là Bánh không men. Vì vậy khi anh em thêm *điều này* hay thêm *điều kia*, đó là men được thêm vào Điều đó mà đã được ban cho anh em từ lúc bắt đầu rồi.

¹⁹⁴ Hãy nhìn đây. Điều gì đang giết hại chủng loại ngày hôm nay? Người ta lấy và lai tạp các thứ. Và khi anh em lai giống nó, anh em giết chết nó. “Ồ, trông nó đẹp hơn.” Chắc chắn vậy! Bắp lai: các miếng bắp, tất cả những loại ngũ cốc khác đến từ bắp. Bắp lai: những cuống dài đẹp, to, đẹp, và tai bắp to rất đẹp, trông giống như ngon gấp đôi bắp kia. Nhưng đó là sự chết! Khoa học thậm chí còn phát hiện ra điều đó. Hiếu không? Đừng lai giống nó, nó sẽ giết các bạn.

¹⁹⁵ Bây giờ, ở đây, hãy để tôi chỉ cho anh em thấy. Ngày nọ tôi đang tưới vài bông hoa trong sân. Và người phụ nữ có một số bông hoa lai ghép trong chậu nhỏ ở đây, hoặc chậu cây nhỏ ở bên cạnh ngôi nhà. Chúng ta phải tưới nước cho chúng ít nhất ba lần một tuần, hoặc bốn lần, nếu không chúng sẽ chết. Và ở đó cây nguyên sinh ở ngoài sân. Ở đó trời đã không mưa trong sáu

tháng, thật khô hạn...Nếu trời mưa, trong mười phút nữa anh em có thể thổi tung một đám bụi. Song cây nhỏ bé đó đang nằm ở ngoài đó, thật đẹp hơn và sáng tươi hơn tất cả cây lai giống tưới nước. Anh em không tưới nước, nó sẽ chết. Nhưng nó đã lấy nước từ đâu? Và điều nữa, phải luôn phun nước cho chúng mỗi ngày hay hai ngày, để giữ cho những con rận không bám trên đó. Họ không làm vậy, những con rận sẽ ăn nó, nó rất mỏng manh và mềm mại. Nhưng sẽ không có một con rận nào xâm nhập vào cây gốc đó. Không, không! Nó sẽ trườn tới và bò đi. Nó là cây gốc! Hãy xem việc lai giống đã làm được những gì?

¹⁹⁶ Đó là điều tương tự trong giáo hội. Người ta đang cố gắng pha trộn giáo phái với Lời, để làm cho...cố làm cho Lời nói những gì giáo phái nói. Và khi các bạn làm điều đó, các bạn phải xị chúng, và chăm sóc chúng, và—và cho chúng những ngôi sao vàng để đến trường Chúa nhật, và mọi thứ khác. Đúng thế. Khi mà, một Cơ-đốc nhân chân chính, được tái sinh, được sinh ra với Lời của Đức Chúa Trời, thì người đó vạm vỡ khỏe mạnh. Đó là anh em. Rận và những thứ của thế gian không làm phiền người ấy. Người ấy là một con đại bàng, người ấy bay qua nó. Thấy chưa, bay lên trên trời. Hiểu không? Đúng rồi. Không gì...

¹⁹⁷ Để ý. Bây giờ, chúng ta phải hiểu rằng ở đây, giáo phái, tín điều, và bất cứ thứ gì thêm vào bánh có men không thể trộn lẫn với bánh không men. Và Kinh Thánh báo trước ở đây trong tiệc thánh, về việc đi vào sự thờ phượng, rằng bánh không men có thể được mang theo với anh em, và Đức Chúa Trời sẽ nhận nó.

¹⁹⁸ Bạn nói, “Tôi là người Giám Lý.” Ngay ở đó bạn chết! “Tôi là người theo phái Ngũ Tuần.” Bạn chết!

¹⁹⁹ Tôi thuộc về Đấng Christ. Đúng thế. Bạn phải đứng trên điều gì đó. Đúng thế. Bạn—bạn đang đứng trên điều gì đó.

²⁰⁰ Churchill đã từng nói, giơ hai ngón tay lên và nói, “Chúng ta đang có chiến thắng.” Và nước Anh đứng vững vì điều đó, họ đã tin Churchill.

²⁰¹ Và tin hay không, sáng nay, anh chị em đang đứng bởi điều gì đó. Có một điều duy nhất anh chị em có thể sống và đứng vững, và đó là Đấng Christ, Lời. Thật vậy!

202 Để ý, không gì trong Kinh Thánh làm hình bóng cho những giáo phái ngoài Ba-by-lôn. Và Ba-by-lôn được lập bởi Nim-rốt, và Nim-rốt là một kẻ phản loạn. Và ông có một nhóm người phụ nữ ở đó, được cho là những hoàng hậu, những nữ tiên tri. Thậm chí họ nghĩ rằng lão Ba-la-am đó đến từ lãnh vực ấy, họ có nguồn gốc và đại loại như vậy. Họ thờ phượng, anh em biết (nhiều người trong là anh em những học giả đã đọc *Hai Ba-by-lôn* của Hislop, và vân vân, và lịch sử của giáo hội), và cách họ—họ đã làm. Và họ đã cho phụ nữ làm *điều này*, và phụ nữ...một nữ thần, và mọi thứ, và đó là một tôn giáo bắt buộc. Mọi người, mọi thành phố xung quanh Ba-by-lôn đều bị cưỡng bách đến Ba-by-lôn để thờ phượng dưới quyền của Nim-rốt tại tòa tháp. Hiểu không? Đúng thế. Họ bị cưỡng bách làm điều đó, với Ba-bên. Đó là nơi sự lộn xộn xảy đến.

203 Và đó là chính xác những gì của giáo hội hôm nay, “Nếu anh không tham gia trường Chúa Nhật, nếu anh không làm *điều này*, và phải thuê anh làm *điều này* và làm *điều này* và làm *điều đó*, anh sẽ không thích hợp.”

204 Ngoài kia ở Tucson, đang lắng nghe trong sáng nay, tôi đã từng tự hỏi...Tôi luôn thúc ép mọi người, “Hãy đi nhà thờ, bất kể anh chị em đi ở đâu.” Và tôi thấy mọi người đang rút lui và đi theo cách *này*. Và tôi suy nghĩ, “Có chuyện gì vậy?”

205 Tôi đi đến với một số nhà thờ của họ, “Ngày đầu tiên anh có mặt tại đó, họ sẽ lại gần anh, ‘Hãy gia nhập giáo hội chúng tôi.’ Nếu anh không làm điều đó, anh không được hoan nghênh.” Hiểu không? Hiểu không? Đó là điều ép buộc, nó cưỡng ép trên anh em, đấy, và đó là Ba-by-lôn. Nhưng trong Đấng Christ, anh em đến bởi sự lựa chọn; không phải bởi cưỡng ép, lòng của anh em kéo anh em vào.

206 Đức Chúa Trời không đặt Danh Ngài tại Ba-by-lôn. Thật gần gũi lúc này. Ngài không thể đặt Danh Ngài ở Ba-by-lôn, các giáo hội.Ồ, họ, *họ* đặt Danh Ngài ở đó, nhưng Ngài không bao giờ ở. Không.

207 Anh em nói, “Ồ, vậy thì, Anh Branham!” Hãy đợi, đợi, cứ ngồi yên một chút. Anh em đã yêu cầu tôi nói lâu hơn một chút. Anh

em không thể thấy sao? Bây giờ để ý, *họ* đặt Danh Ngài trong đó, nhưng Ngài không ở đó.

208 Bây giờ, Ngài phán, “Nơi mà Ta sẽ gặp các người và nhận của lễ của các người là nơi Ta chọn để đặt Danh Ta. Các người đi vào cổng này, cửa này nơi Ta chọn đặt Danh Ta. Đó là nơi các người đến.”

209 “Ồ, *họ* xưng, “Đây là hội thánh của Đấng Christ.” Nếu có điều gì sai trật trong lời tuyên bố đó, nó đã bỏ sót một từ: “chống lại.” Ừ-m, tất cả những gì Ngài đã dạy, *họ* không đồng ý với Nó. Những người Pha-ri-si hiện đại.

210 Nhưng chúng ta phải tìm nơi Ngài đã đặt Danh Ngài, vì trong Nó là cánh cổng sẵn sẵn duy nhất của Ngài. A-men! Vinh hiển thay! Hãy xem! Ngài đã đặt Danh Ngài ở đâu? Trong Con Ngài.

211 “Ồ,” anh em nói, “bây giờ hãy đợi một chút, Anh Branham. Đó là Con, không phải là Cha.”

212 Con trai luôn luôn lấy tên họ của cha mình trong mọi trường hợp. Tôi đến với thế gian này trong tên họ của Branham vì tên cha của tôi là Branham.

213 Chúa Jêsus phán, “Ta đã đến trong Danh Cha Ta, mà các người không nhận Ta.” Anh em muốn có câu Kinh Thánh về điều đó? Giảng 5:43. Hiểu không? “Ta—Ta đã đến trong Danh Cha Ta, mà các người không nhận Ta.” Sau đó Cha đặt Danh của Chính Ngài, đó là “Jêsus,” trong Con. Và Ngài là Đường đi, Ngài là Cửa, Ngài là Nhà, Ngài là nơi Đức Chúa Trời đã chọn để đặt Danh Ngài. Đức Chúa Trời không bao giờ đặt Danh Ngài trong tôi, Ngài không bao giờ đặt Nó trong nhà thờ, Ngài không đặt trong Giám Lý, Báp-tít, Công giáo, nhưng Ngài đặt Nó trong Đấng Christ Đấng Được Xức Dầu Em-ma-nu-ên.

214 Và Danh là ở trong Lời bởi vì Ngài là Lời. A-men! Thế thì Ngài là gì? Lời được thông giải là sự bày tỏ Danh Đức Chúa Trời. Không lạ gì. “Thịt và huyết đã không bày tỏ điều này cho các người, nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều này cho các người, Ta là Ai. Và trên đá này, Ta sẽ xây nơi thờ phượng của Ta, và các cổng âm phủ không thể lay động Nó được.” A-men! Hỡi Hội thánh hằng sống của Đức Chúa Trời, cứ đứng vững chắc trên Đức Chúa

Jésus Christ mà thôi. Anh chị em có thể hát bài hát ấy, nhưng nếu không nương trên Đấng Christ là Lời, anh chị em chỉ ở trên vùng đất cát bấp bênh, nguy hiểm. “Nhưng trên Đá này,” Đấng Christ, “Lời Ta.”

²¹⁵ Ngài đã xây dựng sứ điệp Luther và họ lập nó thành giáo phái. Nó đã lớn lên, từ chân nền. Rồi Ngài đã làm cho mọc lên thành phần chân, Giám Lý, và vân vân. Đó là nơi Ngài đã xây Hội thánh của Ngài, trên Lời Ngài! Bây giờ, Ngài không phải ở bàn chân hay cả đôi chân, Ngài là một thân thể; và bây giờ là phần đỉnh. Anh em có để ý trong những kim tự tháp không? Mà, tôi không rao giảng một tôn giáo kim tự tháp, lúc này.

²¹⁶ Nhưng cuốn Kinh Thánh đầu tiên từng được viết, đã được viết trên bầu trời, zo-...[Băng trống—Bt.] Anh chị em có để ý điều đó không? Nó bắt đầu với cung xử nữ, nhân vật đầu tiên trong cung hoàng đạo. Hình cuối cùng là sư tử Leo. Ngài đã đến lần đầu tiên bởi nữ đồng trinh, Ngài đến lần kế tiếp như Sư Tử của chi phái Giu-đa. Chỉ ngay trước đó, là thời đại cự giải, song ngư, tất cả những thời đại còn lại. Nếu chúng ta có thời gian để đi qua nó; mà chúng ta có, tại đền tạm.

²¹⁷ Và kim tự-...kim tự tháp là những nền tảng đó, lên đến phòng của vua. Và ngay trước khi anh em đụng vào bức tường thứ bảy, có một tấm ván giới thiệu nhỏ ở đó, nơi một sứ giả đi ra mang anh em đến với vị vua. (Sứ giả, Giảng Báp-tít, mà đã giới thiệu, với Vua.) Song Vàng Đá Đỉnh đã bị chối bỏ. Và họ không biết, Vàng Đá Góc, hay nó là bất kỳ thứ gì, họ không biết nó nằm ở đâu, vì đó là vàng đá bị chối bỏ. Song đó là đá phủ lên hết thảy, tạo nên kim tự tháp qua bảy thời đại hội thánh hoàn chỉnh. Gia thêm ân điển, thêm vào *điều này*, thêm vào *điều này*, có thêm vào bảy điều, điều cuối cùng là Đấng Christ. Thêm *điều này* vào tình yêu thương của anh em, thêm ân điển, vào ân điển của anh em thêm điều gì khác, và điều gì khác, cho đến lúc lên đến Christ là Vàng Đá Đỉnh, “Và Ta là Cái Cửa.”

²¹⁸ Bây giờ, một người con luôn luôn mang tên họ của cha mình. Bất kỳ người con nào đều đến trong tên họ của cha mình. Và Chúa Jésus phán, “Ta đến trong Danh Cha Ta.” Thế thì Danh của Cha là gì? Danh của Con là gì? Và Ngài phán, “Ít lâu nữa thế gian

sẽ không còn trông thấy Ta, tuy nhiên các người sẽ thấy Ta.” Vâng, Ngài đã đến trong hình thức của Đức Thánh Linh, Danh Đó là Chúa Jêsus. Đó là lý do họ đang thờ phượng, “Ôi Chúa Jêsus!” Hiếu không? Hiếu không? Cha, Con, và Thánh Linh: Đó chính là Chúa Jêsus Christ. Chỉ thế thôi. “Ta đến trong Danh Cha Ta, còn các người thì không nhận Ta.”

219 Bây giờ, hãy nhớ, Ngài cũng đã thêm vào ở đây và cảnh báo chúng ta, “kẻ khác sẽ đến,” một giáo phái, một tín điều. “Họ sẽ đến trong danh của họ và các người sẽ nhận họ. Các người sẽ không nhận Ta, Lời được chứng thực và được chứng minh trước các người.”

220 Như Ngài đã ở ngay lúc đó, thì Ngài ngày nay cũng vậy. Anh em đừng bỏ lỡ điều đó, mọi người trên khắp đất nước này! “Kẻ khác sẽ đến, một giáo hội, các người tin điều đó, bởi vì các người có thể làm bất kỳ cách nào. Ta sẽ không chứng thực nó.” Ngài đã không bao giờ (vào bất cứ lúc nào, từng) chứng thực bất cứ điều gì (trong bất cứ giáo hội nào) bên ngoài Sứ điệp đã được ban cho họ: của Luther, sự xưng công bình; Wesley, sự nên thánh; Ngũ Tuần, sự phục hồi các ân tứ. Sau khi...Và ngay khi họ tạo nên một giáo phái ra từ đó, nó đã chết ở đó. Hãy tra xem trong Kinh Thánh.

221 Nhưng Ngài phán, “Ta sẽ chọn nơi để đặt Danh Ta.” Và Danh đó chính là Chúa Jêsus. Và Chúa Jêsus là Lời, Thánh Giảng 1. Đúng thế không? Đó là nơi thờ phượng, trong Đấng Christ là Lời. “Ta đến trong Danh Cha Ta.”

222 Nhà tiên tri nói, “Danh Ngài sẽ được xưng là Em-ma-nu-ên.” Đó là Ma-thi-ơ 1:23, nếu anh em muốn viết ra. Chúa Jêsus, Đức Giê-hô-va, Đấng Cứu Rỗi.

223 Bây giờ, câu thứ 5 cho thấy Ngài là cái Cửa. Vào lúc này, nhiều chứng cứ không thể thấy được khác, Cổng này, và Danh, và nơi có thể được chứng minh là chỉ có một nơi duy nhất mà Đức Chúa Trời gặp con người thờ phượng, và đó là khi người ấy ở trong Đấng Christ.

224 Bây giờ, bây giờ câu hỏi là, “Làm thế nào để chúng ta được vào trong Ngài?” Bây giờ, điều này có thể làm đau đớn một

chút; nhưng, anh em biết, giống như việc uống thuốc, nếu không làm anh em thấy khó chịu, nó sẽ không ích lợi gì cho anh em. Hiểu không?

²²⁵ Vậy thì, những người Luther muốn đi vào một cách, bằng cách gia nhập giáo hội Luther. Những người Giám Lý muốn đi vào bằng sự la lớn. Ngũ Tuần muốn đi vào bằng cách nói tiếng lạ. Đó vẫn không phải là nó! Hiểu không? Không, đó là những ân tứ, đại loại như vậy. Nhưng Cô-rinh-tô Nhất 12 nói, “Bởi một Thánh Linh.” Thánh Linh của Đức Chúa Trời, là Đấng Ban Sự Sống cho Lời (Hạt Giống), để chứng thực rằng Hạt Giống dành cho mùa đó. Hiểu không?

²²⁶ Đây là hạt giống thời đại Giám Lý đang nằm đó, phải cần đến Đức Thánh Linh để làm cho hạt giống đó nảy ra sự sống và thanh tẩy... thanh tẩy hội thánh bằng sự nên thánh; Luther đã không rao giảng điều đó, bởi vì ông đã không biết nó. Những người Ngũ Tuần muốn nói tiếng lạ để phục hồi các ân tứ. Mỗi người đều tuyên bố, “Chính là Nó! Chính là Nó!” Hiểu không?

²²⁷ “Nhưng bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều chịu báp têm thành một Thân thể,” và Thân thể đó là một gia đình, gia đình của Đức Chúa Trời. Và đó là Nhà của Đức Chúa Trời, và Nhà của Đức Chúa Trời là Danh của Chúa Jêsus Christ. “Danh của Chúa vốn là một ngọn Tháp kiên cố, người công bình chạy vào Nó và được an toàn.”

²²⁸ Vậy thì, làm sao anh em sẽ đi vào bằng một danh hiệu? Làm thế nào tấm séc của anh em được nhận bằng cách nói, “Trả theo lệnh của—của Mục sư, Tiến sĩ, nhà Truyền đạo”? Hiểu không? Hiểu không? Anh em có thể là mục sư, tiến sĩ, nhà truyền đạo. Nhưng *danh* của Chúa là “Jêsus Christ.” Hiểu không?

²²⁹ “Ta đã chọn để đặt Danh Ta tại cửa của nhà thờ phượng của Ta, vì gia đình của Ta sẽ được nhóm họp trong đó dưới Huyết; giống như đã ở Ai cập, bất cứ điều gì ở bên ngoài đều chết. Và trong nơi đó không có bánh có men! Không có sự pha trộn hệ phái ở bất cứ trong Nó, nhà Ta! Con cái Ta, được sinh từ gien của Ta!” A-men! Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời! “Các gien của Ta ở trong họ! Cửa Ta...Ta đặt Lời Ta trong họ. Ta sẽ viết chúng trên bia lòng của họ. Đó là gia đình Ta, gia đình của Thân Thể của

Chúa Jêsus Christ; gia đình. Và cánh cửa này các người sẽ bước vào, không phải Giám Lý, Báp-tít, hay Ngũ Tuần, mà là cánh cửa nơi Ta đặt Danh Ta.” Nó không phải là Giám Lý. Danh của Đức Chúa Trời không phải là Giám Lý. Danh của Đức Chúa Trời không phải là Ngũ Tuần. Danh của Đức Chúa Trời không phải là Báp-tít. Danh Đức Chúa Trời không phải là Công giáo. Hãy ở bên ngoài những cánh cửa đó. Hiểu không? Hiểu không? Hiểu không?

²³⁰ “Nhưng trong một nơi Ta chọn để đặt Danh Ta.” Bây giờ, không có một nơi khác trong Kinh Thánh được cho là nơi mà Đức Chúa Trời từng đặt Danh Ngài, chỉ trong Chúa Jêsus Christ, vì Ngài là Con Đức Chúa Trời lấy Danh của Đức Chúa Trời, và Tên loài người của Đức Chúa Trời. “Vì ở dưới Trời không có danh nào khác để nhờ đó anh em phải được cứu.” Tôi không quan tâm, Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, các sách dạy giáo lý, hay bất kể điều gì anh em muốn làm; chỉ qua Danh của Chúa Jêsus Christ nơi mọi đầu gối sẽ quỳ xuống và mọi lưỡi sẽ xưng nhận điều đó, Ngài là Chúa. Đó là cách anh em đi vào.

²³¹ Và nếu anh em chỉ được làm báp-têm bằng nước đúng—đúng đắn, và rồi bác bỏ Lời, thế thì anh em là con hoang; sự sinh ra của anh em không đúng. Anh em tuyên xưng mình tin Ngài, mà anh em lại chối bỏ Ngài.

²³² Làm thế nào tôi có thể chối bỏ gia đình tôi? Khi...Làm sao tôi có thể phủ nhận Charles Branham là cha tôi? Xét nghiệm máu trên cánh cửa cho thấy điều đó. Ừ-m.

²³³ Hành động của tôi, và sự chứng thực Lời Đức Chúa Trời trong đời sống tôi tỏ cho thấy tôi có phải là con của Đức Chúa Trời hay không. Bây giờ, đó là nơi duy nhất của Đức Chúa Trời. Hiểu điều đó không? Nơi duy nhất mà Đức Chúa Trời sẽ nhận của lễ của anh em (tôi không quan tâm đến việc anh em chân thành như thế nào) là trong Đấng Christ.

²³⁴ Và hãy nhớ...Anh em nói, “Ồ, tôi đã tin; tôi cũng vào.” Hãy nhớ, Kinh Thánh nói...Anh em nói, “Ồ, Kinh Thánh nói, ‘Hãy ai tin rằng Chúa Jêsus Christ là Con của Đức Chúa Trời, thì được cứu, sẽ được cứu.’”

235 Nó nói thế, nhưng hãy nhớ nó *cũng* được viết, *cũng* được viết, “Không ai có thể gọi Chúa Jêsus là Đấng Christ, chỉ bởi Đức Thánh Linh.” Hiểu không? Anh em có thể nói “Ngài là,” nhưng Ngài không cho đến khi Chính Đức Thánh Linh, đấng ban Sự Sống cho Lời, chứng minh điều đó bởi sự chứng thực rằng anh em là con của Đức Chúa Trời rồi. Đó là lời Kinh Thánh.

236 “Nơi mà Ta chọn để đặt Danh Ta. Các người sẽ không thờ phượng ở cổng nào khác, nhưng trong cổng Ta đặt Danh Ta ở đó; thì Ta sẽ nhận các người, các người ở trong gia đình Ta.”

237 Giờ đây, gia đình của Đức Chúa Trời tuân theo mệnh lệnh của Cha của gia đình. “Và Ngài là Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Quyền năng, Cha đời đời; và quyền thống trị và trị vì của Ngài sẽ không cùng, quyền cai trị sẽ nấy trên vai Ngài.” Và Ngài là Đấng Toàn Quyền, Vua, Em-ma-nu-ên, Đấng Trước Hết, Đấng Sau Cùng, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Quyền Năng, Cha đời đời, mọi con cái của Ngài tuân theo mọi Lời theo mệnh lệnh bởi vì họ là một phần của Ngài.

238 Chúng ta sống trong ngôi nhà của chúng ta giống như những Branham sống. Anh em sống trong nhà của mình, gia đình Jones, giống như gia đình Jones sống.

239 Và trong Nhà của Đức Chúa Trời, chúng ta sống bởi Lời Đức Chúa Trời và mọi Lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời; và bất cứ kẻ nào khác, kẻ lừa gạt, chúng ta sẽ không nghe. Hiểu không? “Các người sẽ ăn bánh không men, mỗi thời đại hội thánh, đúng như Ta đã ban Nó cho các người.” Nhưng đừng cố quay trở lại và tiêm chích điều ấy vào Điều này, vì nó biến thành một cuống hoa. “Các người lấy các xương và các thứ còn để lại từ của lễ dâng và đốt chúng!” Đã chết, thời đại hội thánh đã chết, đi tiếp; chúng ta đang ở trong thời khác bây giờ. A-men!

240 “Nơi Ta chọn để đặt Danh Ta.” Ồ, chao ôi! Cô-rinh-tô Nhất 12.

241 Để ý, Ê-phê-sô 4:30.

...chớ làm buồn lòng Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì bởi đó anh em được ấn chứng cho đến ngày...(phục hưng kế tiếp?)...cho đến ngày cứu chuộc của anh em.

...chớ làm buồn lòng Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì bởi đó anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc của anh em.

²⁴² Bây giờ để ý. Chúng ta hãy áp dụng điều đó vào bài học Kinh Thánh của chúng ta. Rồi chúng ta tốt hơn là chấm dứt; tôi nghĩ mình đang làm cho dân sự cũng mệt mỏi. Hiểu không? [Ai đó nói, “Không, anh không phải vậy, Anh Branham.”—Bt.] Nhìn đây, mọi người đứng dậy và đi về nhà, anh em thấy đấy, vì vậy họ phải—họ phải nấu bữa tối, và họ đang muốn gặp người nào đó. Không ngờ họ xuống đây nghe suốt cả ngày. Hiểu không? Nhưng, nhìn này, anh em biết...

²⁴³ [Anh Ben Bryant đã nói điều gì đó—Bt.] Ben, ồ, tôi nên làm việc với anh em! Chúc phước cho anh em! Cảm ơn anh, Anh Ben. Tôi yêu mến anh, Anh Ben.

²⁴⁴ Nếu như anh em biết chàng trai đó đã chịu đựng những gì trong cuộc chiến tranh đó cho chúng ta; anh đã bị trúng đạn nhiều mảnh, và bị tung lên và mọi thứ khác. Anh ấy đã có một cuộc sống với mọi thứ, nhưng Đức Chúa Trời đã ban phước cho anh ấy. Anh ấy đã ở lại đúng. Vợ anh đã bỏ anh, chạy đi lấy chồng lần nữa, rồi bắt các con anh. Ồ, chao ôi, tôi thật sự không thể nghĩ về điều đó.

²⁴⁵ Nhưng dù sao đi nữa, Chúa ban phước cho anh, Ben à.

²⁴⁶ Ngay bây giờ anh đang nằm đầy mảnh đạn, đè lên thần kinh anh và mọi thứ khác. Mà, anh em phải biết nền tảng của các sự việc, anh em thấy đấy. Xin Chúa ban phước cho chàng trai đó. Vâng.

...vì bởi đó anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc của anh em.

²⁴⁷ Để ý! Bây giờ, điều này có thể làm đau đớn một chút, nhưng chú ý. Đừng khó chịu với tôi. Chỉ cần nhớ.

²⁴⁸ Khi Y-sơ-ra-ên đã từng nhìn vào cánh cửa đó, với huyết đó trên cửa, tên (huyết, sự sống), đi vào dưới dòng huyết đó, họ đã không bao giờ đi ra lại cho đến khi họ ra khỏi xứ Ai Cập.

...chớ làm buồn lòng Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ đó anh em đi vào và không còn đi ra nữa cho đến ngày mà anh em được chuộc ra. (Hiếu không?)

249 Anh em biết đấy, Kinh Thánh luôn luôn đúng. Ngài đặt những Lời trong Đó, anh em phải đặt Nó ra nơi Nó đi, để tạo ra Nó, làm nên bức tranh toàn bộ về sự cứu chuộc. Hiếu không? Hiếu không?

...chớ làm buồn lòng Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ đó anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc của anh em. (Cho đến lúc anh em được cứu chuộc.)

250 Anh chị em được ấn chứng trong đó, anh chị em ở bên dưới Huyết. Anh chị em không còn phải đi ra nữa. Và rồi anh chị em là gì? Con của Đức Chúa Trời trong gia đình Đức Chúa Trời, được ấn chứng bởi Đức Thánh Linh. Ma quỷ không thể bắt được anh chị em nếu nó phải làm; vì anh chị em đã chết, phần chồng cũ của anh chị em đã chết; và anh chị em được chôn, và đời sống của mình được giấu trong Đức Chúa Trời qua Đấng Christ, và được ấn chứng bởi Đức Thánh Linh. Hiếu không? Làm sao ma quỷ sẽ bắt anh chị em được? Anh chị em sẽ đi ra bằng cách nào? Anh chị em ở đó! Vinh hiển thay! Bây giờ tôi sẽ để yên điều đó; thật đủ để anh chị em biết tôi đang nói về điều gì.

251 Thế thì một tạo vật mới, không phải đối với một giáo phái, nhưng đối với Lời. Anh chị em là tạo vật của Lời. Bởi vì vàng đá móng được đặt trong anh chị em trước khi sáng thế, được định trước là các con trai con gái của Đức Chúa Trời.

252 Và trên vàng đá này, đá chồng lên đá khác, trong mỗi thời đại, để chứng thực rằng Lời đang đến, hoàn toàn chính xác như Chúa Jêsus đã làm trong thời đại của Ngài, là Vàng Đá Đỉnh của hết thảy. Trong Ngài đã đặt mọi thời đại. Trong Chúa Jêsus là Môi-se. Trong Chúa Jêsus là Đa-vít. Trong Chúa Jêsus là những tiên tri. Đúng thế không? Hãy nhìn xem Giô-sép, đã bị bán gần như ba mươi miếng bạc, bị ném vào hố, được cho là chết rồi, được đem ra, đã đi và trở nên tay phải của Pha-ra-ôn. Nhìn xem, chính xác, Chúa Jêsus đã...Giô-sép đã ở trong Chúa Jêsus.

253 Và khi Ngài đến, Ngài là sự trọn vẹn của các vị vua, các nhà tiên tri (ha-lê-lu-gia), thần thánh yên nghỉ trong Ngài. Ngài đến để chuộc ra khỏi đó một Cô Dâu, một Kiệt Tác. Một Kiệt Tác mà nói với Sa-tan rằng...

254 Khi hắn nói, “Thời kỳ của những phép lạ đã qua rồi. Không có việc như những điều này mà người đang nói.”

255 “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi Sa-tan.” Hiếu không? Xem đấy, Kiệt Tác đang đứng và canh giữ.

256 Lúc nào đó Vàng Đá Đỉnh sẽ trở lại, là đầu của hết thảy nó, và nhận Cô Dâu vào với chính Ngài; mà người đàn bà được lấy từ người đàn ông, một phần của đàn ông. Mọi...Gien của người đàn ông là ở trong người phụ nữ, những gì tạo nên người phụ nữ. Và đó là cách Lời Đức Chúa Trời ở trong Hội thánh, làm cho Hội thánh trở thành Cô Dâu. Không phải giáo phái, đó là thuộc về ma quỷ, mỗi giáo phái trong họ. Tôi không gọi những người ở trong đó như vậy; họ là những người đáng thương bị lừa dối, như Chúa Jêsus đã phán, “Kẻ mù dẫn kẻ mù.” Và Ngài không thể gọi họ ra.

257 Và họ nói, “Ồ, anh được sinh ra bởi sự tà dâm! Ai bảo anh, ở đó, đến với anh? Trường nào, thần học viện nào công nhận anh?” Nói, “Chúng tôi có Môi-se. Chúng tôi biết...”

258 Ngài phán, “Nếu các người biết Môi-se, các người ắt biết Ta.”

259 Vì Môi-se đã chép về Ngài trong bốn sách của ông, “Chúa là Đức Chúa Trời người sẽ dấy lên một Đấng Ban Cho về Lời, hoặc, một Tiên Tri, giống như ta, ai không muốn nghe Tiên Tri đó sẽ bị loại ra khỏi vòng dân sự.” Tất cả ở đó chỉ có vậy. Và Ngài là gì? Là Lời. Và Nó là gì? Đừng để men nào còn lại trong...của anh em...đừng đặt bánh có men giữa Nó. Đừng thêm bất kỳ tín điều nào, bất kỳ giáo phái nào, vì nó đã bị ô nhiễm ngay tại đó, của lễ của anh em bị vô hiệu.

260 Chúng ta hãy nhanh lên bây giờ, thật nhanh, để anh em có thể đi ăn.

261 Để ý! Bây giờ, thế thì, anh em là con của Đức Chúa Trời, trong nhà Đức Chúa Trời, anh em là một phần của cơ nghiệp Đức Chúa Trời. Rô-ma 8:1, “Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt

nào cho những kẻ ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus.” Vì họ đã chết về thể gian, sống động trong Ngài, và đang sống trong thời hiện tại này, khiến cho Lời mà Đức Chúa Trời đã sử dụng chúng, hoặc được định sẵn cho họ, ghi tên của họ vào trong Quyển sách Cô Dâu này. Và khi Nước đến trên hạt giống đó mà ở trong lòng, nó sống lại thành Cô Dâu của Đấng Christ. Ô, chao ôi! Thật hoàn hảo hết sức. Trong mọi thời đại nó đã xảy ra cách đó.

²⁶² Những người Luther, dưới sự xưng công bình, bàn chân, đã nâng nó lên như thế; Wesley, dưới sự thánh hóa. Những người Ngũ Tuần dưới cánh tay, những công việc và việc làm và vân vân, phải là những người theo chủ nghĩa Calvin...hoặc phải là người Arminia, phải là người theo chủ nghĩa pháp lý. Nhưng bây giờ chúng ta đến với cái đầu, đá đỉnh. “Ân điển! Ân điển!” đá đỉnh kêu lên.

²⁶³ Vâng đá đỉnh kêu lên điều gì? “Ân điển! Ân điển!” Đã vượt qua sự chết và tín điều, vào trong Lời hằng sống của Đức Chúa Trời hằng sống. Kế hoạch sẵn sẵn duy nhất của Đức Chúa Trời cho thời đại của Ngài, các con của Ngài trong thời đại Lời được Thánh Linh làm cho sống động giống như một tia lửa được thắp sáng từ điều gì đó để làm nó sống động; và bây giờ được ngồi trong những nơi trên trời (trong thì hiện tại), đã sống và tuân theo mọi lời hứa trong Lời rồi. Thế thì điều đó thực hiện điều gì? Anh em là một phần gien của Đức Chúa Trời, một phần của Lời, những người khác là một phần của Lời Đức Chúa Trời, được đồng ngồi với nhau, bày tỏ Thân Thể toàn vẹn của Đấng Christ, vì không có chút men nào trong vòng anh em. (Hiểu Ngài đang nói về điều gì không, Anh Brown?) Không chút men nào giữa vòng anh em, chỉ có Lời duy nhất, ngồi trong các nơi trên trời, trong cánh cửa nơi Ngài đặt Danh Ngài: Chúa Cứu Thế Jêsus.

²⁶⁴ Không có chút men nào giữa vòng anh chị em, điều đó mang cả sự đầy đầy thần thánh như có hình giữa anh chị em. Không thể làm được ở thời đại Luther, không thể làm được ở thời đại của Wesley, không thể làm được ở thời đại Ngũ Tuần; nhưng trong ngày khi mà Con người sẽ được hiển hiện, được bày tỏ, đã đưa Hội thánh trở lại cùng nhau với toàn thể Thần thánh của Đức Chúa Trời ở giữa dân sự của Ngài, cho thấy những dấu hiệu có thể

nhìn thấy giống nhau, bày tỏ chính Ngài giống như Ngài đã làm vào lúc ban đầu khi Ngài được hiển hiện trên thế gian dưới hình thức một Tiên tri-Đức Chúa Trời. Ô! Vinh hiển thay! Đã được hứa trong Ma-la-chi 4, đã được hứa bởi phần còn lại của Kinh Thánh. Anh chị em thờ phượng tại đâu? Nhà Đức Chúa Trời, được ngồi trong (ở thì hiện tại).

265 Bây giờ, nhanh lên, chúng ta hãy xem xét thật nhanh bây giờ, và rồi tiếp tục về...Trong mười phút nữa, chúng ta sẽ đi, ý Chúa.

266 Bây giờ chúng ta hãy nhìn xem số người đã được làm cho sống lại trong nhà của Đức Chúa Trời này, về thời đại của họ.

267 Hê-nóc! (Trong mười phút chúng ta sẽ chấm dứt, nếu anh em có thể chịu lâu chừng đó.) Hãy xem, Hê-nóc là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời trong thời đại ông, ông là một tiên tri.

268 Một tiên tri là người phản ánh của Đức Chúa Trời. Bao nhiêu người biết điều đó? Người—người phản ánh không phản ánh chính mình, người—người phản ánh không phải là sự phản ánh. Phải có điều gì đó tác động người phản ánh—người phản ánh để làm cho họ phản ánh. Vì thế tiên tri là cái bình được chọn của Đức Chúa Trời mà không thể phản ánh điều gì cả, nhưng người đó ở trong một tuyến trực tiếp với sự phản ánh đó, là Đức Chúa Trời, để phản ánh hình ảnh của Đấng Christ, là Lời. Không, có điều gì khác có thể làm điều đó. Anh em là người phản ánh, đó là lý do nhà tiên tri phải ăn quyển sách. Đó là lý do ông phải ăn cuộn sách. Ông phải phản ánh Lời đó cho thời đại ấy. Anh em hiểu điều đó không?

269 Để ý Hê-nóc, kiểu người phản chiếu hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Khi Đức Chúa Trời thông qua—qua ông, Ngài đã cất ông lên, đem ông lên. Cơ học mà ông đã phản ánh trở nên động lực bằng Thánh Linh, và đã cất ông lên.

270 Cũng giống như thời đại của Ê-li. Ê-li, ngay cả trong những xương của ông, nơi sự phản ánh đó...Sự phản ánh của Đức Chúa Trời trong thân thể của ông được bày tỏ trong Lời Đức Chúa Trời. Họ đặt xuống một người đã chết trên đó, người đó bật dậy sống trở lại. Chúng ta là xương thịt của Ngài, hể chừng nào chúng ta còn là Cô Dâu của Đấng Christ. Anh em tin điều đó không? Tốt

lắm. Ngài đã chết vì chúng ta, và chúng ta đã chết với chính mình và được chôn trong Danh Ngài, hầu cho chúng ta sẽ “không thuộc về thế gian nữa, nhưng ở trong Ngài,” trong cả gia đình trên Trời được đặt tên theo Chúa Jêsus Christ. Đó là Ê-phê-sô 1:21. Vì cả Thiên đàng...gia đình trên Trời. Gia đình trên Trời tên là gì? Chúa Jêsus. Gia đình trên trái đất tên là gì?Ồ, đó là nhà của Đức Chúa Trời nơi Huyết ở. Đúng thế không? Đó là cánh cửa, đó là cổng, đó là nơi Ngài đặt Danh Ngài, và Lời đã trở nên xác thịt và ngự giữa chúng ta. Đó là Lời phản ánh và lóe ra tia sáng cho thời đại mà anh em đang sống. Đó là Ngài, đó là Môi-se, đó là Gia-cốp, đó là những gì những người còn lại của họ đã có, phát ra tia sáng Lời của Đức Chúa Trời đó, người phản chiếu qua đó Đức Chúa Trời đang phản chiếu chính Ngài. Và đến trong hình ảnh hoàn hảo đó của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Jêsus Christ, Kiệt Tác của Đức Chúa Trời, Đấng đã bị đánh đập hầu cho Ngài có thể lấy phần còn lại của họ cho một Cô Dâu mà đã là những người phản chiếu.

²⁷¹ Môi-se đã ở trong Ngài. Giô-suê đã ở trong Ngài. Và nếu bạn ở trong Ngài, bạn đã ở trong Ngài trước khi sáng thế, tức là gia đình của Đức Chúa Trời; bạn đã chịu đau khổ với Ngài, bạn đã chết với Ngài, bạn đã đi đến thập tự giá với Ngài, bạn đã sống lại với Ngài; và bây giờ bạn vẫn ở với Ngài, đang ngồi trong những nơi trên Trời, phản ánh Sự đẹp của thời đại cho thế giới, Sự sáng của thế giới. “Các người là Sự sáng của thế gian,” nhưng nếu nó bị che giấu bởi cái thùng giáo phái, làm sao người ta có thể thấy được Nó? Bởi những truyền thống của anh em, anh em làm cho Sự Sáng không còn hiệu quả! Bởi cố gắng...Các bạn những giáo phái đang cố giữ Sự sáng cách xa hội thánh của mình; anh em sẽ không đi vào, cũng không muốn để họ vào. A-men.

²⁷² Chúng ta hãy dừng lại.Ồ, tôi còn thật nhiều ý tại đây. Chúng ta—chúng ta không thể tiếp tục...Ồ, chào ôi! Chúng ta còn năm phút.

²⁷³ Anh em thấy cánh cửa là ai không? Đức Chúa Trời đã đặt Danh Ngài tại đâu? Trong Chúa Jêsus. Làm thế nào anh em được ở trong Danh Ngài? Làm thế nào anh em đi vào đó? Bằng cách chịu phép báp-têm trong đó! Bằng cách nào? Bằng nước? Bằng

Thánh Linh! “Một Chúa, một đức tin, một phép báp-têm.” Đó là phép báp-têm Đức Thánh Linh.

²⁷⁴ Phép báp-têm bằng nước chỉ đưa anh em vào sự thông công với dân sự, để anh em nhận biết mình đã tin nhận Đấng Christ. Đó là Lễ thật. Nhưng chính là phép báp-têm Thánh Linh. Tôi có thể gọi Danh Chúa Jêsus trên anh em và làm phép báp-têm cho anh em, điều đó không làm cho nó trở nên như vậy.

²⁷⁵ Song một khi Đức Thánh Linh đó thực sự...Lời chân chính đến trong anh em (Lời, Chúa Jêsus), thế thì, thưa anh em, Sứ điệp không có gì bí mật với anh em nữa; anh em đã biết Nó, thưa anh em, Nó được thắp sáng lên tất cả trước anh em. Ha-lê-lu-gia! Ngợi khen Đức Chúa Trời! A-men!

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi...

Lạy Chúa kính yêu, con cầu nguyện để Ngài chữa lành những người này, Chúa ôi, và làm cho mỗi một người khoẻ mạnh. Nhon Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁷⁶ Ồ! Tình yêu! Ồ!

Kể từ khi, bởi đức tin tôi đã nhìn thấy dòng suối
đó
Vết thương tuôn huyết của Ngài chu cấp, (Từ
Kiệt Tác đó.)
Tình yêu cứu chuộc là đề tài của tôi,

²⁷⁷ Làm sao anh em có thể...? Đức Chúa Trời là Tình Yêu Thương. “Kể nào yêu thì thuộc về Đức Chúa Trời,” tình yêu thánh khiết, Thiêng liêng, không phải tình yêu bản thủ; tình yêu thánh khiết, thanh sạch, trong sáng, tình yêu của Đức Chúa Trời là Lời. “Tôi đã giấu luật pháp trong lòng tôi, để tôi không phạm tội cùng Chúa,” ồ, chao ôi, mà Đa-vít đang kêu khóc. Ngài chẳng tuyệt vời sao? Anh em chẳng yêu Ngài sao?

²⁷⁸ Bây giờ, có một Con Đường, một Con Đường thánh khiết, chỉ một nơi nhóm lại duy nhất mà Đức Chúa Trời sẽ gặp anh em. Không phải bởi vì anh em nói, “Lạy Chúa, bây giờ, con là một tín đồ Giám Lý tốt. Con là một tín đồ Báp-tít tốt. Con là một tín

đồ Ngũ Tuần tốt.” Không! Bởi vì rằng anh em ở trong Chúa Jêsus là Lời, phần của Lời đang được biểu lộ cho ngày nay, Sự điệp của thời đại *này*; không phải của Luther, của Wesley, Ngũ Tuần; nhưng Chúa Jêsus của anh em, sự phản ánh, đã xuất hiện trong thời đại *này*. Anh em không thể trở lại với *điều đó*, đó là sự thêm men vào Bánh thánh của anh em, mà, “Người ta sẽ sống bởi mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời, đúng mùa của Nó.”

279 Ôi xin hãy đến, lạy Chúa Jêsus, Vầng Đá Đỉnh vĩ đại. Hãy nhìn nơi xa kia, những người Luther đã chết vì đạo đang nằm trong bụi đất; hãy nhìn xem họ người Giám Lý.

280 Những người Ngũ Tuần đó và những người khác, đang đến bây giờ, đi ra thực sự căng thẳng.

281 Anh em Hội Phúc Âm Ngũ Tuần đã đi và lập tổ chức, khi chính điều mà Đức Chúa Trời mang anh em ra khỏi, anh em đã quay trở lại ngay giống như heo tắm lại vũng bùn của nó.

282 Các anh em Một Ngôi, Liên Hiệp, hội J.C. xưa của...Hội Chúng Ngũ Tuần của Chúa Jêsus Christ. Một hội chúng dành cho người da màu, và chính các quý vị đã tự phân rẽ vì tình trạng chia tách. Quý vị đã làm điều đó, và rồi chính quý vị hiệp lại và gọi đó là “Liên hiệp.” Và rồi lập tổ chức, làm náo loạn tại Hội chúng: “Nhu chó liếm lại đồ nó đã mửa của nó.” Nếu ngay từ đầu chất nôn khiến con chó bị ốm, nó sẽ không khiến nó bị ốm lần nữa phải không? Hãy thay đổi chế độ ăn uống của anh em từ giáo phái của anh em sang Lời, và sống với Đấng Christ. Thật hổ thẹn cho các bạn!

Tôi có một Cha nơi xa kia,
 Tôi có một Cha nơi xa kia,
 Tôi có một Cha nơi xa kia,
 Trên Bờ bên ấy.

Ngày tươi sáng nào đó tôi sẽ đi và gặp Ngài,
 Một ngày tươi sáng nào đó...đi và gặp Ngài,
 Ngày tươi sáng nào đó tôi sẽ đi và gặp Ngài,
 Trên Bờ bên ấy.

Ồ, thật sẽ là một buổi nhóm vui vẻ!
 Thật sẽ...(Lời đi đến với Lời!)...buổi nhóm!
 (Khi Cô Dâu đi lên, Lời từng Lời...)...buổi nhóm
 vui vẻ!

Trên Bờ bên ấy.

Ô, ngày tươi sáng đó có thể là ngày mai,
 Ngày tươi sáng đó có thể là ngày mai,
 Ngày tươi sáng đó có thể là ngày mai,
 Trên Bờ bên ấy.

283 Anh chị em nói, “Anh muốn nói điều đó hả, Anh Branham?”

284 Vâng, thưa quý vị! Khi người Luther của thời đại đó, người Wesley của thời đại họ, những người Ngũ Tuần trong thời đại của họ (những người chân thật, không phải những người thuộc giáo phái); những người Ngũ Tuần, người mà men thêm vào (giáo phái của họ), đã chết. Song Lời thật này cứ tiếp tục, đấy. Giống như Chúa Jêsus đã phán, “Vào ngày đó, các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, và Ta ở trong các người và các người ở trong Ta.” Tất cả đều là Lời!

Ồ, đó sẽ thật là buổi nhóm vui vẻ! (Khi các con
 trai Ngài tập trung về cổng của Ngài.)

...buổi nhóm vui vẻ!

Chẳng phải đó sẽ là sự sum họp hạnh phúc
 chẳng!

Trên Bờ bên ấy.

285 Bây giờ, thưa hội thánh, chúng ta đang giảng dạy bây giờ. Nhưng, hãy nhớ, khi anh chị em rời nơi đây, bắt đầu di chuyển ra khỏi vỏ trấu lúc này; anh chị em sẽ đi vào hạt, nhưng nằm trong sự Hiện diện của Con. Đừng thêm vào, những gì tôi đã nói; đừng bớt đi gì những gì tôi đã nói. Bởi vì, tôi nói ra Lễ thật theo như tôi biết Nó, như Cha đã ban cho tôi. Hiểu không? Đừng thêm vào Nó, chỉ nói những gì tôi đã nói.

286 Sự việc của nó là, chỉ nói với dân sự đến tìm kiếm Chúa Jêsus. Và rồi chính anh em đặt mình ngay trong sự Hiện diện của Ngài, cứ tạo nên tình yêu với Ngài, “Ôi Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, con yêu Ngài. Xin làm lòng con mềm mại, Chúa ôi. Xin cất

đi hết thấy sự ô uế và tình yêu thế gian, và để cho con sống thánh khiết trong thế gian hiện tại trước Ngài.”

²⁸⁷ Xin chúng ta cúi đầu để cầu nguyện. Bây giờ, chúng ta hãy xem, chúng ta có ai được chọn để kết thúc bằng lời cầu nguyện chưa? Nếu không, thì tôi sẽ làm điều đó vậy. Xin hãy thật kính kiềng.

²⁸⁸ Lạy Chúa kính yêu, chúng con cảm ơn Ngài rằng chúng con đã có đồ ăn thuộc linh của chúng con. Chúng con cảm ơn Ngài, Chúa ôi, rằng sinh tố của Lời đã làm tăng trưởng những người con của Đức Chúa Trời. Nó không phản ảnh trên kiểu đặc tính nào khác, chỉ ở trên các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời. Vì vậy, chúng con cảm ơn Ngài về Điều đó. Và chúng con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng chúng con sẽ được ích lợi với điều đó, hầu cho chúng con sẽ không chỉ cảm tạ ơn Ngài. Chúng con cảm ơn Ngài về Điều đó, nhưng xin cho chúng con dùng sức mạnh để cố gắng (bằng Tình yêu thương) thuyết phục mọi người tin vào Đức Chúa Trời của chúng con; là kẻ ngỗ ngược, tội lỗi, đàn bà, đàn ông, con trai, con gái, trong thời đại này.

²⁸⁹ Thấy rằng, Chúa ôi, những tình trạng tinh thần, thời đại đầy căng thẳng mà dân sự đang sống trong, nó đang khiến họ mất trí nhớ; để làm ứng nghiệm chính xác những gì Kinh Thánh đã nói và hứa, những điều kín giấu vĩ đại sẽ đến trên đất; giống như những cào cào, ám ảnh những người nữ mà cắt tóc ngắn, vì chúng sẽ có mái tóc dài giống như một người nữ. Và những điều khủng khiếp khác mà họ sẽ có thể thấy, Chúa ôi, trong những tình trạng suy sụp tâm thần, lừa dối mà họ đang lâm vào, và sau đó là hét vì những tảng đá và núi. Những người phụ nữ sẽ nuôi chó và mèo, không nuôi con để tôn vinh Ngài. Những người mà Ngài đã ban con cái cho và họ đã thọ thai chúng, thả chúng trên đường như để chúng muốn làm gì thì làm. Không lạ gì Ngài đã phán, lạy Chúa, khi sắp lên thập tự giá, “Rồi họ sẽ bắt đầu kêu khóc vì những tảng đá và núi rơi xuống trên họ.”

²⁹⁰ Chúng con thấy mọi điều khác đang di chuyển đến ngay lúc này. Chúng con thấy lời Kinh Thánh đang được chứng thực, được chứng minh. Và cũng như chúng con thấy Điều đó, Chúa ôi, Ngài với những đôi mắt riêng của chúng con, (đang được bày tỏ), ngày

nào đó sẽ có một sự Cất lên và chúng con sẽ thấy sự bày tỏ về Lời đó, “Vì Con người sẽ đến trong những đám mây đầy vinh hiển, với những Thiên sứ thánh của Ngài với Ngài, và chúng ta sẽ được cất lên để gặp Ngài trên không trung.” Lúc đó sẽ...Bây giờ chúng con nghe về điều đó, lúc ấy chúng con sẽ thấy nó bằng đôi mắt của chính mình.

²⁹¹ Xin cho chúng con được tìm thấy trong Ngài, Chúa ôi, nơi được sắm sẵn duy nhất. Và Ngài là Cửa Lẽ. Chúng con mang đến Ngài, những gì mà chúng con đã nghe về, Đức Chúa Jêsus Christ, vào trong nhà Đức Chúa Trời bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, qua Danh Chúa Jêsus Christ. Và ở đó Cửa Lẽ của chúng con được chấp nhận và chúng con được đưa vào gia đình; bởi vì, tuy còn lưu lạc trong thế gian, chúng con đã được định làm con trai và con gái của Đức Chúa Trời trước khi sáng thế. Cảm ơn Cha vì điều đó, Cha ôi. Ồ, làm sao người nào có thể quay lưng với điều gì như thế, khi họ đã tìm thấy Lẽ thật, rằng Đức Chúa Trời đã lựa chọn họ từ trong thế gian? Có nhiều triệu người bị hư mất, ngày mà con được cứu.

²⁹² Ồ Chiên Con đã chết, làm thế nào con có thể cảm ơn Ngài? Làm sao lòng con đủ tôn kính trước Ngài? Xin giúp con, lạy Chúa kính yêu, để sống thật. Xin giúp dân sự chúng con sống thật. Lạy Chúa, con cầu nguyện cho họ, mỗi người, rằng Ngài sẽ, Chúa ôi, bằng cách nào đó, con không...Con không biết làm thế nào...Con không biết làm thế nào, chỉ cầu xin cách nào, Chúa ôi; và thậm chí có lẽ con đang không cầu xin đúng cách. Nhưng xin Ngài tha thứ sự thiếu hiểu biết của con, Chúa ôi, và nhìn vào tấm lòng con. Con cầu nguyện hầu cho không một người nào trong họ sẽ bị hư mất, không một người nào trong họ, Cha ôi. Con giao phó họ, mọi người cho Ngài. Trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi...

Và nếu anh chị em yêu Ngài, anh chị em yêu mến nhau. Hãy bắt tay nhau.

NƠI THỜ PHƯỢNG SẴN SẴN DUY NHẤT CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI VIE65-1128M
(God's Only Provided Place Of Worship)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marriion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 28 tháng Mười một, năm 1965, tại Đền tạm Sự Sống ở Shreveport, Louisiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org